

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 16. december 2025

Retten nr. S31-6188/2025

Politiets nr. 0700-73251-00169-24

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
CPR nr. (Født 1974)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift af 5. august 2025 er modtaget den 5. august 2025 og tilkendegivelse af 7. november 2025 er modtaget den 7. november 2025.

Tiltalte er tiltalt for

1.
voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, til dels ved anden seksuel om-gang end samleje, jf. § 225, legemsangreb af særligt rå, brutal eller far-lig karakter efter § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, trusler efter § 266, stk. 1, og langvarig frihedsberøvelse efter § 261, stk. 2, jf. stk. 1, ved som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb i perioden fra den 10. november 2024 om eftermiddagen til den 15. november 2024 ca. kl. 09:30 på Adresse i By 1, at have frihedsberøvet Forurettede 1 i lejligheden, hvorunder han gentagende gange slog Forurettede 1 i hovedet, herunder med en mobiltelefon, tildelte hende en skalle samt brugte en hammer til at slå hende på benene, hoften og armene, klemte hende om armene, og pres-sede sine fingre ind i hendes øjne. Han blokerede også for hendes luftveje ved at dække for hendes mund og næse, samt tog kvælertag og halsgreb på hen-de, ligesom han tvang hende til at indtage sløvende piller. Han truede hende også flere gange, herunder med en syl, knive og en hammer og udtalte, at han ville dræbe hende, at han ville brække hendes ribben og næse og flæk-ke hendes fingre med hammeren, ligesom han truede med at slå hendes fami-lie ihjel og få nogen til at voldtage Forurettede 1's datter samt med at hans ”brødre” ville slå hende ihjel, hvis hun forlod lejligheden, hvilket alt sammen var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Forurettede 1's eget eller andres liv, helbred eller velfærd. Ved anvendelse af frihedsberøvelsen, volden og trusler-ne samt den i situationen liggende trussel om yderligere vold og frihedsberø-velse gennemtvang han den 13. november 2024 vaginalt samleje med Forurettede 1 uden hendes samtykke, ligesom han en gang gennemførte eller forsøgte at

gennemtvunge oralt samleje med hende.

2.

vold eller trussel om vold mod nogen i offentlig tjeneste efter straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 9. december 2024 ca. kl. 16:45 på Vigerslev Allé 1 i København at have fremsat trussel om vold mod fængselsbetjent Forurettede 2 under udførelsen af dennes tjeneste i Vestre Fængsel, idet han under overflytning til en celle i afdeling Vestre Hospital kiggede Forurettede 2 direkte ind i øjnene og udtalte ” Hvis du ikke flytter dig, så hakker jeg dig én” .

3.

vold eller trussel om vold mod nogen i offentlig tjeneste efter straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 9. december 2024, kl. 19.10 på adressen Vigerslev Allé 1 i København at have fremsat trussel om vold mod fængselsbetjent Forurettede 3 under udførelsen af dennes tjeneste i Vestre Fængsel, idet han i forbindelse med en overflytning fra afdeling Vestre Hospital til en observationscelle pegede på hende og kiggede direkte på hende, mens han udtalte: ”Jeg nikker dig en skalle og brækker din næse” .

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2, 3, 6 med et indrejsforbud for bestandigt, jf. § 32, stk. 4, nr. 7, (nugældende udlændingelovs § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, med indrejseforbud for bestandigt, jf. § 32, stk. 4, nr. 7).

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om udvisning, således at han alene tildeles en advarsel.

Forurettede 1 har påstået, at tiltalte skal betale 102.100 kr. i erstatning og 170.000 kr. i godtgørelse for tort, og at godtgørelseskravet forrentes fra den 26. december 2025 i medfør af erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravenes opgørelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne Forurettede 1, Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, fængselsbetjent Vidne 6, fængselsbetjent Forurettede 3,

fængselsbetjent Vidne 7 og fængselsbetjent Forurettede 2.

Tiltalte, har forklaret om forhold 1,

"at han mødte Forurettede 1 gennem Tinder. De havde matchet på Tinder cirka 2-3 uger før episoden. Forurettede 1 havde liket tiltalte, og efter de havde matchet, skrev han til hende. Han skrev, at han ønskede hende en god dag, og hun svarede tilbage med det samme.

Forurettede 1 var meget ihærdig, hun var ikke som andre kvinder. Han har før datet kvinder, han har mødt på Tinder, og han havde ikke tidligere oplevet én som Forurettede 1, der svarede så hurtigt og skrev så meget. Hun holdt deres samtale kørende. Han foreslog, at de udvekslede telefonnumre, så de kunne tale sammen over telefonen i stedet for at skrive sammen på Tinder. Forurettede 1 sendte straks sit telefonnummer til ham, og han ringede hende op. De begyndte at lære hinanden at kende, og de talte om deres dating historik. Han spurgte, om hun havde datet før, og Forurettede 1 fortalte, at hun havde datet en mand, som havde været ubehagelig. Manden, hun havde datet, var blevet me-get fuld og havde kastet hende op ad en væg. Forurettede 1 fortalte, at hun havde talt manden fra det og var kørt hjem. Tiltalte forstod ikke, hvorfor hun delte dette med ham.

Forurettede 1 fortalte over telefonen, at hun skulle ud med sine veninder, og hvis det ikke blev alt for sent, ville hun ringe til ham. Der var en del ting, som han ikke husker i dag. Det er 8 måneder siden, at han var til afhøring. Forurettede 1 kontaktede ham over telefonen ved kl. 21-22-tiden om aftenen.

Hun spurgte, om han var hjemme og skrev, at hun kunne være hos ham et kvarter efter. Han tænkte "hold da op". Han boede alene, og han ringede hende op og sagde, at hun var velkommen. Forurettede 1 spurgte, om hun skulle tage noget med, hvortil han svarede nej. Han tænkte, at hun bare kunne komme og få en kop kaffe. De satte sig i sofaen, hvor de talte og lærte hinanden at kende. Han havde lavet kaffe til dem. De sad ved siden af hinanden, og han spurgte ind til den anden mand, som hun havde datet, og som havde været ubehagelig overfor hende. Tiltalte satte sig på gulvet foran Forurettede 1, og pludseligt kyssede hun ham. Han tænkte, at det var lidt hurtigt, men han kys-sede tilbage. Forurettede 1 var meget fremme i skoene. Han foreslog, at de gik ind i soveværelset, hvis de skulle fortsætte. De gik ind i soveværelset og havde sex. Efter de havde haft sex et par gange, gik de ind i stuen, hvor de røg en smøg, og han tog også noget kokain. Han brugte kokain dengang, og det var weekend. Forurettede 1 tog ikke kokain. Forurettede 1 var på medicin. Forurettede 1 fortalte ham, at det var noget medicin for psyken. Hun havde oplevet ting under krigen. Hun var blevet voldtaget under krigen, og hun havde set folk blive brændt og set massegrave. Det fortalte hun ham en af de dage, de sås. De sås næsten hver dag i de 2-3 uger, de kendte hinanden. Den pågældende aften sov Forurettede 1 hos ham. Næste morgen lavede han morgenmad til hende, og derefter tog hun hjem. Om eftermiddagen ringede hun og spurgte, om

hun måtte komme forbi igen. Sådan var deres forhold i de 2-3 uger, de sås.

Senere på dagen kom Forurettede 1 på besøg igen. Han følte, at Forurettede 1 var lidt for hurtig på aftrækkeren, deres alder taget i betragtning. Forurettede 1 fortalte, at hun var separeret. Hun kom stort set kun for at have sex, og når de havde haft sex, skyndte hun sig at komme afsted igen. Hver gang hun sov hos ham, skulle hun altid skynde sig afsted om morgenen. Han begyndte der-for at tænke, at hun havde en mand, og det fandt han også ud af, at hun havde.

De sov tit sammen i løbet af de 2-3 uger, og han syntes, at de havde det godt sammen. Forurettede 1's ord og handlinger gav ham indtryk af, at hun var forelsket i ham. Han havde hende med ude at spise flere gange. Forurettede 1 virkede ikke som andre kvinder. Der var episoder, hvor han tænkte "hvad sker der her", og han fik fornemmelsen af, at Forurettede 1 havde gang i flere mænd på samme tid. Han kunne mærke det på hende, og der var meget aktivitet på hendes telefon.

Han havde skrevet på Tinder, at han søgte noget seriøst. Det havde Forurettede 1 også skrevet, at hun gjorde. Da de havde været sammen i cirka 14 dage, hvor alt var gået meget hurtigt, begyndte han at fange hende i mange små hvide løgne. Hun fortalte f.eks., at hun skulle noget, men så skulle hun ikke noget alligevel. Han fik nogle unge drenge til at følge efter hende. Det var nogle unge drenge fra By 1. Drengene skulle bare følge efter Forurettede 1 og se, hvor hun skulle hen. Drengene skulle ikke gøre hende noget. Han ville finde ud af, om hun havde en anden, for det skulle han ikke rodes ind i. Forurettede 1 havde sagt til ham, at det skulle være de to.

Drengene fortalte ham, at Forurettede 1 havde mødtes med en anden mand, og at de havde kysset hinanden i en bil. Tiltalte fortalte ikke Forurettede 1, at han vidste, at hun sås med en anden mand. Han blev ved med at se hende, for han ville finde ud af, hvem hun sås med.

En aften, hvor de havde drukket et glas vin, kom Forurettede 1 til at kalde ham for Person 1. De havde ikke taget noget, de havde kun drukket et glas vin. Han sagde, at han ikke hed Person 1, men Forurettede 1 holdt fast i, at tiltalte hed Person 1. Til sidst fortalte Forurettede 1, at Person 1 var ham den ubehagelige mand, som havde kastet hende op ad væggen. Forurettede 1 sagde også, at hun var kommet til at kalde ham for Person 1, fordi hun havde set Person 1's navn på sin telefon. Han spurgte, hvorfor hun ikke havde slettet Person 1's nummer, når han havde behandlet hende på den måde. Det endte i en lille diskussion, hvorefter Forurettede 1 slettede Person 1's nummer. Der var lidt dårlig stemning bagefter. Han tilbød Forurettede 1, at han kunne tage fat i Person 1 og snakke med ham om det, han havde gjort mod hende. Tiltalte ville ikke gøre Person 1 noget, han ville bare tale med ham. Dette ville Forurettede 1 ikke have. Aftenen sluttede med, at de gik i seng.

Forurettede 1 kaldte ham for Person 1 cirka 2-3 dage efter, de mødtes første gang. Han fik de unge drenge til at følge efter Forurettede 1 3-4 dage efter, hun havde kaldt ham for Person 1.

Foreholdt sin forklaring til politiet, som gengivet i rapport af 7. juli 2025, som tiltalte har gennemlæst, men ikke underskrevet, bilag M-3-19-0-0, fil 1, side 269, hvoraf fremgår: ”*Afhørte havde spurgt Forurettede 1 om han skulle "tage fat i Person 1", hvilket hun havde afvist.*”, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han har sagt sådan til politiet. Han mente, at han ville snakke med Person 1.

Forurettede 1 havde en opfattelse af, at tiltalte enten var eller kendte rockere. Det gjorde han ikke.

Foreholdt samme bilag, fil 1, side 173, hvoraf fremgår: ”*Adspurgt, om afhørte havde sagt han var noget bande/rocker, svarede afhørte, at han selv havde fortalt, at hans søn var HA rocker. Han havde altid haft kontakt til rockere men han var ikke selv rocker*”, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, at han har forklaret sådan til politiet, men han havde ikke sagt sådan til Forurettede 1. Han ved ikke, om Forurettede 1 troede, at han var rocker.

Foreholdt samme bilag, fil 1, side 173, hvoraf fremgår: ”*Forurettede 1 troede afhørte var rocker. Adspurgt, hvorfor hun troede det, svarede afhørte, fordi hun havde set hvor mange penge han havde adgang til. Afhørte fik overført en masse penge af forskellige mennesker. Afhørte havde også overført penge til Forurettede 1. Adspurgt, til hvorfor afhørte havde så mange penge når han var førtidspensionist, svarede afhørte, at det havde han bare.*”, forklarede tiltalte, at han ikke husker at have forklaret sådan til politiet.

Forurettede 1 ville ikke have, at tiltalte skulle tage fat i Person 1. Hun sagde, at Person 1 var ude af billedet. Da han senere fik besked om, at de unge drenge havde set hende med en anden mand, gjorde han ikke noget. Han holdt sin kæft. Det var kun den ene gang, at han fik de unge drenge til at følge efter Forurettede 1.

Tiltalte og Forurettede 1 fortsatte med at ses næsten hver dag. De gik ud og spiste sammen, og de sov sammen. Pludseligt havde Forurettede 1 både en tandbørste og noget undertøj hjemme hos ham. Han havde det ambivalent med forholdet, for han kunne ikke finde ud af, hvad Forurettede 1 ville med ham. Han sagde til hende, at hvis de skulle være sammen, skulle hun lægge alt det andet bag sig. Hvis hun havde krigstraumer, skulle det ikke gå ud over ham. Han fortalte ikke Forurettede 1 om sin egen fortid. Han fik opfattelsen af, at han ikke kunne stole på Forurettede 1, efter at hun havde kaldt ham Person 1.

Tiltalte forklarede, at han fortalte Forurettede 1, at han havde fået nogen til at følge efter hende, og at han vidste, hun havde kysset med en anden. Dette var omkring 14 dage efter, de mødtes for første gang. Hun sagde, at det var hendes mand, som hun havde mødtes med, men det havde åbenbart været

Person 1. Han spurgte hende, om hun ikke var færdig med Person 1. Hun sagde ikke noget til det med, at han havde fået nogen til at følge efter hende.

Deres forhold virkede ikke naturligt. Tiltalte er 51 år, og han har haft mange kvinder i sit liv. Det havde været gode kvinder, ikke sådan nogle som Forurettede 1. Forurettede 1 var respektabel og sød, men hun havde krigstraumer, og han stolede ikke på hende, efter at hun havde kaldt ham for Person 1. Tiltalte blev ved med at ses med Forurettede 1, fordi de havde sex. Han tænkte, at deres forhold ikke var så alvorligt, og at det bare var en sexting.

Da Forurettede 1 havde kaldt ham for Person 1, bad han hende om at gå, og han skrev til hende, at han ikke ville have noget med hende at gøre, og at han vil-le fortælle hendes mand, at hun var ham utro. Efter de havde kendt hinanden i to dage, havde Forurettede 1 fortalt ham, at hun havde en mand, men at hun var ved at blive separeret fra ham. Hendes mand var ludoman, han var domine-rende, han havde andre kvinder, og han gav hende én en gang imellem, og derfor var de ved at blive separeret.

Forurettede 1 fortalte også, at hendes datter var blevet voldtaget af en, der hed Person 2 fra By 1. Tiltalte kendte Person 2, og han tog fat i Person 2 med det samme for at fortælle ham, at de nu var hans familie, og for at tale med ham om det.

Om aftenen den 9. november 2025 var han og Forurettede 1 ude at spise på en fin restaurant. De havde været flere steder ved By 1 Havn, og på et tidspunkt opdagede han, at han havde tabt sit kort. Han ringede til sin ven Person 3 og bad ham om at overføre 1.000 kr. til Forurettede 1, så de kunne betale for midda-gen med hendes kort. De havde spist for 1.200 kr.

De kom hjem til tiltalte. Dagen efter sagde han til Forurettede 1, at de skulle have tingene på plads. Han ville have klarlagt, om de skulle forsætte deres forhold, eller om de skulle stoppe. Han stolede ikke på hende. Han sagde, at de enten skulle trække en streg og komme videre, eller også skulle de stoppe med at ses. Han ville have alt på bordet. Forurettede 1 fortalte, at mens hun havde set tiltalte, havde hun været sammen med Person 1, en der hed Person 4 og sin mand. Hun havde mødtes med sin mand, da de var ved at sælge huset.

Tiltalte kaldte hende en møgluder og sagde, at han ikke ville have noget med hende at gøre. Forurettede 1 slog ham. Derefter, af ren refleks, gav han hende to slag med flad hånd i hovedet. Han slog en gang med venstre hånd, og lige ef-ter slog han en gang med højre hånd. Han er vokset op i et hårdt miljø, hvor man brugte næverne, men han havde aldrig slået en kvinde før. Han sagde, at hun havde taget hans mødom, da han aldrig havde slået på en kvinde før. Han undskyldte og trøstede hende, og han spurgte, hvorfor hun havde fået ham til at slå. Bagefter sad de og slappede af, og de fik noget at drikke.

Forurettede 1 begyndte at blive lidt blå under det ene øje, og han sagde til Forurettede 1, at hun ikke kunne tillade sig at tage hjem til sin datter, når hun så sådan

ud. Han har selv døtre i samme alder, og han syntes ikke, at børn skulle se deres mor på den måde. Forurettede 1 så ikke så blå ud som på de billeder, som anklageren har vist. Han opfordrede hende til at blive og sove, fordi han mente, at mærkerne ville blive værre dagen efter. Det var i hvert fald hans egen erfaring, når han havde været på værtshus og fået et par på hovedet.

Forurettede 1 talte i telefon med sin datter, Vidne 3. Det var Forurettede 1, der havde ringet til datteren. Tiltalte forstod ikke, hvad de talte om, da de talte bosnisk. Efter samtalen sagde Forurettede 1, at hun godt kunne blive og se det an, da hendes datter skulle sove hos sin kæreste. Forurettede 1 var glad, da hun sagde, at hun godt kunne sove hos ham. De blev enige om, at hun skulle blive natten over. Han sagde til hende, at de to var færdige med hinanden, og at hun skulle sove i soveværelset eller i stuen, og at han så ville sove det modsatte sted. Forurettede 1 kunne selv vælge, hvor hun ville sove.

Tiltalte sad i stuen, hvor han tog kokain, røg hash, så tv og snakkede med nogle drenge i telefonen. Forurettede 1 lå i soveværelset og så fjernsyn. Han lavede kaffe til hende. Hun kunne gå, når hun ville. Hun var ikke frihedsberøvet.

I løbet af dagene, hvor Forurettede 1 var hos ham, kom Vidne 4, Person 5 og Vidne 5 forbi lejligheden. Vidne 5 boede nedenunder. Tiltalte lavede morgenmad og kaffe til Forurettede 1, og han bestilte mad fra JustEat til dem begge alle de dage, hun var der. Hun kunne gå, når hun ville.

Tiltalte bad ikke Forurettede 1 om at gå i løbet af dagene. Han ved ikke, om hun på noget tidspunkt forlod hans lejlighed i løbet af dagene. Han var selv ude af lejligheden flere gange i løbet af de dage, for han gik ud i opgangen for at tage imod maden fra JustEat. Når maden kom, åbnede han døren helt op, og der var frit udsyn ind i lejligheden. Forurettede 1 havde fri mulighed for at gå i hele perioden. På et tidspunkt var tiltalte helt nede foran opgangen, fordi han skulle købe kokain. Han ved ikke, hvad Forurettede 1 lavede imens. Døren til hans lejlighed havde en vrider og ikke andre låse. Han forstår ikke, at Forurettede 1 laver disse numre.

Foreholdt sin forklaring til politiet, som gengivet i rapport af 7. juli 2025, som tiltalte har gennemlæst, men ikke underskrevet, bilag M-3-19-0-0, fil 1, side 283, hvoraf fremgår: ”*Afhørte tilføjede, at man kunne se på de kamera-er, hvordan hun gjorde sig i stand hver gang hun kom. Foreholdt, at der står i anklageskriftet, at hun har været i afhørtes lejlighed i de 5 omhand-lende dage, d. 10.-15. november 2024 og ikke været ude på noget tidspunkt, og om det var korrekt forstået, at afhørte var af samme opfattelse, svarede afhørte, ”nej, hun har ikke været ude”*”, forklarede tiltalte, at han ikke husker at have forklaret sådan til politiet. Han ved ikke, hvad det er for nogle kame-raer, der skulle være tale om.

Det er muligt, at han havde sin hammer fremme på et tidspunkt, da han skulle

sætte et billede op i stuen. Forurettede 1 havde spurgt, hvorfor billedet stod på gulvet, og hvorfor han ikke hang det op. Så vidt han husker, var Forurettede 1 der, da han hang billedet op, eller også var det en kammerat, der var der.

Han slog ikke Forurettede 1 med hammeren. Han havde ikke en kniv fremme på noget tidspunkt. Kniven lå i skuffen i køkkenet, og kniven var ødelagt. Han forstår ikke, at kniven eller hammeren skulle være blevet fundet i et håndklæde. Det gav ingen mening. På de billeder, han havde set, lå kniven og hammeren i skabet, hvor han havde sit værktøj, som de plejede.

Forurettede 1 havde løbende taget ting med hjem til ham, som hun lod blive i hans lejlighed. Forurettede 1 havde taget både tandbørste, shampoo og tøj med. Hun havde også en dildo-vibrator med. Den rendte hun altid rundt med i sin taske. Hun havde også en rød æske med medicin i. Forurettede 1 tog medicin hver dag. Han havde set Forurettede 1 tage sin medicin, men han husker ikke, om Forurettede 1 tog medicin om morgenen eller om aftenen.

Forurettede 1 var ikke til stoffer, men hun spurgte, om hun måtte ryge med på en joint, da tiltalte skulle ryge. Så vidt han husker, røg Forurettede 1 hash i løbet af de 5 dage. Tiltalte havde nogle morfinpiller, som han fik, fordi han havde brækket ryggen tre steder. Forurettede 1 bad om noget smertestillende, og han tilbød hende morfinpiller. Han sagde til hende, at hun kun skulle tage meget lidt, da de var meget stærke. Det var hende selv, der bad om at få pillerne.

Forurettede 1 talte og skrev med både sine veninder, sin datter og søn i løbet af de dage. Hun både skrev og talte med dem. Hun talte bosnisk med dem. Forurettede 1 talte på et tidspunkt med sin datter via FaceTime, hvor han hilste på datteren, men han husker ikke, om det var i dagene fra den 10. til den 15. november. Forurettede 1 havde hele tiden sin telefon. Han husker ikke, om han på noget tidspunkt havde hendes telefon.

Tiltalte vågnede altid tidligt om morgenen. Han stod altid op omkring kl. 05.30. Den dag, hvor Forurettede 1 pludseligt var væk, vågnede han først kl. 14.30. Han blev meget chokeret, da han vågnede. Aftenen forinden havde Forurettede 1 spurgt ham, om han ville have en kop kaffe. Det var ellers altid ham, der lavede kaffe til hende, men denne aften lavede hun kaffen. Hun insi-sterede på at lave kaffen. Hun spurgte, om han ville med ind i soveværelset. Forurettede 1 lå i sengen og så fjernsyn. Han drak kaffen, så på sin telefon, og derefter huskede han ikke mere. Næste eftermiddag, da han vågnede, lå han med sin telefon i hånden, og han havde alt sit tøj på. Han følte sig helt blæst og rundtosset, og Forurettede 1 var væk. Det var helt surrealistisk. Han opdagede, at hans nye pakke morfin med 20 piller á 10 mg var væk. Han kunne være død. Det var drabsforsøg.

Forurettede 1's tøj, taske og alt andet lå stadig i hans lejlighed. Han tog alle hendes ting, herunder det undertøj, der lå til vask, og hendes telefon, og tog det hele med. Han gik i panik og forlod lejligheden med alle hendes ting. Han var

bange for, at han ville blive dømt for de to flade, han havde givet hende. Han tog sim-kortet ud af hendes og sin egen telefon. Han købte et taletidskort og satte det i hans telefon. Da han skulle bruge nogle oplysninger, satte han sit gamle sim-kort i, og han fik så en besked, hvor der stod, at hvis han ikke ville være sammen med hende, ville hun ødelægge hans liv. Han var taget hjem til en ven, der hed Person 6. Tiltalte sagde, at Person 6 skulle tage et billede af beskeden, så de havde et bevis.

Foreholdt ”Rapport Oversættelse af besked” , bilag G-1-5-1-0, fil 1 side 173, hvoraf fremgår: ” Herre, hvis du er vågen. Jeg vil bare sige, at du har stødt på den forkerte kvinde, min kære.

Jeg har det hele, jeg ved det hele, alt er skrevet ind på det sikre sted. Du har tid indtil i morgen til at aflevere mine dokumenter. Ellers kommer ”brødrene” og tager (henter) dem. Og du ved jo, at de elsker det, du har gjort. Og sønnerne bliver superglade, når de hører, hvor sød deres far er.

Vallensbæk 7Eleven i morgen (uforståeligt) tøj og telefon. Og hold sig (dig) væk fra kvinder din psykopat” , forklarede tiltalte, at han ikke vidste, hvad hun mente. Han modtog beskeden, efter at han var flygtet fra sin lejlighed. Forurettede 1 havde efterladt sin taske, men den havde han smidt ud. Han havde ikke nogen af hendes dokumenter.

Han tog hjem til Person 6, fordi han var bange for at blive anholdt af politiet. Person 6 er en 59-årig syg mand, og han kunne ikke blive hos Person 6 i lang tid. Tiltalte tog derfor hjem til sin lejlighed. Da han kom hjem, var der klistermærker på hans dør, hvor der stod, at politiet havde været der, og at der ikke var ad-gang. Han ringede til sin ekskone Person 7 og fortalte, hvad der var sket. Person 7 sagde, at han skulle passe på, fordi en kvinde som Forurettede 1 kunne finde på at anmelde ham for hvad som helst.

Han gik i panik og meldte ikke sig selv til politiet til at begynde med. Han tænkte, at politiet ikke ville tro på ham. Politiet havde tidligere ikke troet på ham. Han meldte først sig selv den 9. december 2024. Inden han meldte sig selv, havde han talt med sin veninde Person 8, som han havde været hos i Holbæk, og han havde talt med sin mor. Han vidste ikke, at han var efterlyst.

Forurettede 1 holdt skjul for sin mand, at hendes datter, Vidne 3, var kæreste med en dansk fyr. Forurettede 1's mand var meget rettroende muslim, og han var en god mand. Forurettede 1 havde været sammen med både tiltalte, Person 1, Person 4 og sin mand.

Forevist politiets fotorapport ”Undersøgelse af lejlighed” af 16. november 2024, bilag B-1-2-2-0, fil 1, side 54 og 55, foto 13 og foto 14, trøje af mærket Nike koster 5, forklarede tiltalte, at det var hans trøje, og at blodet stam-mede fra ham selv. Trøjen havde ligget lang tid til vask.

Forevist rapport af 18. november 2025 vedrørende Koster 16 – Fotos af syl, nyt bilag M-3-18-1-0, side 1 og 2, forklarede tiltalte, at det ikke var en syl, men en tandstik. Han har fået den af sin ven Person 6, og den var købt på Temu.

Forevist politiets fotorapport af 16. november 2024, bilag D-2-3-0-0, fil 1, side 101 og 102, foto 1, forklarede tiltalte, at han ikke aner, hvorfor Forurettede 1 så sådan ud. Hun var ikke så blå og hævet sidst, han så hende.

Forevist samme fotorapport, fil 1, side 102, foto 2, forklarede tiltalte, at han ikke kendte noget til mærkerne på halsen. På det tidspunkt var der gået fem dage siden, han havde stukket hende to flade. Hun havde lidt mærker, men slet ikke som på de fotos. Han kendte overhovedet ikke noget til mærket på hendes hals.

Forevist samme fotorapport, fil 1, side 103, foto 4, forklarede tiltalte, at han ikke havde bemærket mærket i panden.

Han vidste ikke, om hendes mand havde slået hende, men han kunne forestille sig, at hendes mand måske havde fundet ud af, hvad hun havde lavet. En-hver, der påstod det, som Forurettede 1 har påstået, ville gå til politiet og ikke til en gårdmand, der ikke havde nøgler til lejlighederne.

De havde ikke sex i de fem dage mellem den 10. og 15. november, hvor Forurettede 1 opholdt sig i hans lejlighed. Det er han 99,9 % sikker på. Der var ikke dårlig stemning mellem dem, og de spiste sammen hver aften. Det var meningen, at mærkerne på Forurettede 1 skulle gå væk.

Foreholdt sin forklaring, som gengivet i politiets rapport af 7. juli 2025, bilag M-3-19-0-0, fil 1, side 280, hvoraf fremgår: ” Adspurg, om de havde sex de omhandlende dage, svarede afhørte nej. Det havde han ikke lyst til. De havde haft sex tidligere, men ikke i de omhandlende 5 dage. De havde måske haft sex en enkelt gang, men han var ikke helt sikker.”, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han har forklaret sådan. Forurettede 1 ville hele tiden have sex med ham. Han tror, at Forurettede 1 havde en sexsygdom, for hun ville have sex hele tiden. Han ville ikke have sex med hende. Så vidt han husker, prøvede hun at lægge op til ham den ene aften, men det blev ikke til noget, for han var helt væk.

Den dag, da han stak af fra sit hjem - efter at være vågnet kl. 14.30 og have sovet fra cirka kl. 23 aftenen forinden, og hvor Forurettede 1 havde givet ham kaffe - var han meget nervøs for sin telefon. Derfor gemte han telefonen i kælderrummet. Han tog Forurettede 1's telefon og de andre telefoner med sig, fordi de ikke var hans.

Adspurgt af forsvareren og forevist fotomappe af 16. november 2024, bilag B-1-2-0-0, fil 1, side 23, foto 2, forklarede tiltalte, at det er den opgang, han bor i. Han bor helt øverst på 4. sal.

Forevist samme bilag, fil 1, side 24, foto 3, forklarede tiltalte, at det er hoveddøren til hans lejlighed. Indersiden af låsen har en vrider med en pal. Han har ikke nøgle til det øverste nøglehul. På ydersiden er der en almindelig lås, som man åbner med en nøgle.

Forevist samme bilag, fil 1, side 25, fotos 4A, 4B, 4C og 4D, forklarede tiltalte, at det er billeder fra hans lejlighed. Der er frit udsyn fra stuen og ud til hoveddøren. Dynen, der ses i hans seng, brugte Forurettede 1.

Forevist samme bilag, fil 1, side 26, foto 5, forklarede tiltalte, at det er et billede af hans badeværelse. Der er en lås på indersiden af døren.

Forevist samme bilag, fil 1, side 27, fotos 6A, 6B, 6C og 6D, forklarede tiltalte, at han sov på sofaen i stuen. Han sov ikke meget, da han i perioden tog meget kokain. Man kunne fra hoveddøren se direkte ind i stuen. Det billede, man kan se på foto 6D, var det billede, han skulle hænge op. Han havde brugt hammeren og et lille søm. Han ved ikke, hvorfor billedet stod på gul-vet.

Forevist samme bilag, fil 1, side 31, foto 10, forklarede tiltalte, at det er hans værktøjsskab. Der plejede ikke at ligge et håndklæde der. Han kan ikke forestille sig, at det skulle være ham, der havde lagt det der. Han ved ikke, om Forurettede 1 havde haft fat i håndklædet. Han havde flere gange lånt hende et håndklæde, når hun skulle i bad. Det var hans håndklæde, men han havde sine håndklæder liggende i skænken. Han havde heller ikke lagt kniven der.

Tiltalte husker ikke præcist, hvilken dag de var på restaurant. Han mener, at det var en søndag, at han sidste gang var på restaurant med Forurettede 1, men han er ikke sikker. Han synes ikke, at anklagerens datoer passer. Han og Forurettede 1 var på restaurant mange gange.

De skulle ud at spise, og de gik ned til havnen i By 1. De startede med at få kaffe og kage på en cafe, der hedder "Cafe". Han betalte regningen på Cafe. Derefter gik de en lille tur. Det var i november måned, og det var koldt. Cirka 2-300 meter fra Cafe gik de ind på en restaurant for at spise. På et tidspunkt gik Forurettede 1 udenfor og talte i telefon med sin datter. Tiltalte havde købt en flaske vin, og det var mens, at de ventede på maden, at Forurettede 1 var ude og tale i telefon. De hyggede sig og spiste. Da de skulle betale, kunne han ikke finde sit kort. Han gik helt i panik. Han fik sin ven Person 3 til at overføre 1.000 kr. til ham. Tiltalte overførte herefter via Mobilepay omkring 1.200-1.300 kr. til Forurettede 1, og hun betalte regningen med sit kort. Regningen lød på omkring 1.200-1.300 kr., men han havde også nogle kontanter på sig. De gik herefter hjem og hyggede. Han fandt ikke sit kort.

Dagen efter var de hjemme hos tiltalte. De ringede rundt til de forskellige steder, hvor de havde været. Cafe oplyste, at de havde fundet kortet, og

at det var blevet lagt til side.

Foreholdt rapport af 29. november 2024 angående Cafe, bilag G-3-3-0-0, fil 1, side 183, hvoraf fremgår: ” På baggrund af ovenstående rettede jeg d.d. telefonisk henvendelse til Cafe på Tlf nr., hvor jeg talte med Person 9. Hun blev gjort bekendt med anledningen til min henvendelse og oplyste, at de havde en person ved navn Tiltalte, som havde glemt sit betalingskort i cafeen.

Adspurgte havde de ikke noteret dagen for, hvornår det var glemt, men det kunne godt passe med weekenden i uge 45, da det var noget tid siden. Person 9 oplyste, at en af hendes kollegaer havde skrevet en besked til ham om, at kortet var fundet. Tiltalte havde ringet tilbage til cafeen et par dage efter, hvor Person 9 havde talt med ham. Tiltalte havde sagt, at han ville hente kortet, men det var ikke blevet hentet endnu.”, forklarede tiltalte, at han ville have en ven til at hente det, og at det godt kan passe, at de var på restauranten den 10. november.

Det var dagen efter, at Forurettede 1 slog ham, og at han slog igen. Om aftenen den 10. november, hvor de havde været ude at spise, var de fysisk sammen og var gode venner.

På Cafe havde Forurettede 1 haft brune læderbukser på og en bluse i afdæmpede farver. Forurettede 1 må have været hjemme og klæde om, efter at de havde været ude at spise, for om morgenen lå der et blåt jakkesæt. Hun havde ikke brune læderbukser på i de dage, hun var i hans lejlighed.

Det kan også have været om morgenen, at hun var hjemme at skifte tøj. Det må have været om morgenen eller formiddagen, efter at de havde været ude at spise, at hun var hjemme at skifte tøj. Hun kom så tilbage og gav ham en flad, og de blev uvenner.

Forurettede 1 kørte ofte frem og tilbage mellem sin lejlighed og hans lejlighed. De efterfølgende dage i lejligheden havde hun hans joggingtøj på for at være afslappet klædt.

Forurettede 1 efterlod i løbet af de uger, de kendte hinanden, undertøj hos ham. Forurettede 1 efterlod cirka 5-6 par underbukser i hans vasketøjskurv. Hun efterlod ikke ingen bh'er. Forurettede 1 gik i bad flere gange, mens hun var hos ham. Hun ville gerne have ham med i bad, men det ville han ikke, fordi han ikke kendte hende bedre. Han ville helst i bad alene. Når han gik i bad eller gik på toilettet, låste han altid døren. Forurettede 1 kunne sagtens have låst hoveddøren op og være gået ud af lejligheden, mens han var i bad. Han ville ikke have kunnet høre det. Forurettede 1 kunne være gået ud ad hans hoveddør tusind gange, og hun kunne være gået flere dage før.

Forurettede 1 havde sin telefon, mens hun var i hans lejlighed. I dagene efter de

havde været på Cafe, talte hun i telefon med sin datter og andre mennes-ker. Han husker, at han lånte Forurettede 1 en oplader, men hun havde også selv en oplader med. Han tog Forurettede 1's telefon fra hende en enkelt gang, da han blev sur. Det var i meget kort tid, og hun fik så telefonen tilbage igen. Han kunne ikke komme ind og kigge i telefonen, da Forurettede 1 havde kode på sin telefon, og han ikke kendte koden.

Han spurgte Forurettede 1, hvad hun ville have at spise fra JustEat. De bestemte hver især, hvilken mad de ville have, når de bestilte mad via JustEat. De spiste gourmetmad alle dage, bortset fra en enkelt dag, hvor de fik pizza.

Forevist rapport af 13. december 2024 angående oplysninger om SMS til Vidne 3, bilag D-2-9-0-0, fil 1, side 116, SMS-korrespondance mellem Forurettede 1 og Vidne 3 fra den 16. oktober, 22. oktober og 11. november, forklarede tiltalte, at han ikke havde set beskederne på Forurettede 1's telefon. Han kan ikke forstå, hvad der står. Han mener dog, at der står ”slå lokation til”. Sproget minder lidt om makedonsk. Det er første gang, at han ser beskederne.

Forevist rapport af 4. december 2024 angående fotos fra Tinder profil, bilag G-1-2-0-0, fil 1, side 160-162, fotos 1-3, forklarede tiltalte, at det er billeder fra hans Tinder profil. De skrev ikke rigtigt sammen på Tinder. Han fik hurtigt hendes nummer, og de ringede mest sammen. Han skrev i en besked til Forurettede 1 på Tinder, at han ville fortælle hendes mand, at hun så tre andre mænd. Forurettede 1 vendte hurtigt tilbage til tiltalte, da hun ikke ville have, at han sendte beskeden. Det var hans indtryk, at Forurettede 1 var nervøs for, at hendes mand skulle finde ud af, at hun og hendes datter lavede numre. Det var 2-3 dage inden, at de slog hinanden.

Forevist rapport af 2. december 2024, bilag G-1-1-0-0, fil 1, side 158, forklarede tiltalte, at det ikke var over Tinder, at hun skrev til ham, at han skulle aflevere hendes ting i 7eleven. Det var i en almindelig SMS over en anden telefon.

Forevist rapport af 25. juni 2025 angående SMS fra forsvarer, bilag G-1-5-0-0, fil 1, side 171, forklarede tiltalte, at det var en besked fra Tinder. Telefonnummeret i beskeden var Forurettede 1's. Tiltalte ved ikke, hvorfor Forurettede 1 skrev til ham på et sprog, han ikke forstod, men hun vidste, at han kendte masser af folk, der kunne læse det. Han mener ikke, at det var hende, der havde skrevet beskeden.

Forevist rapport ”Oversættelse af besked”, af 6. august 2025, bilag G-1-5-1-0, fil 1, side 173, forklarede tiltalte, at han ikke forstår, hvorfor hun bare var løbet fra lejligheden og havde efterladt alt. Tiltalte mente, at det var hendes egne brødre, hun omtalte i beskeden.

Forurettede 1 har truet tiltalte på SMS, efter truslen i beskeden på side 171 var sendt. Forurettede 1 skrev, at hun ville ødelægge hans liv. Han har ikke hørt fra

Forurettede 1 siden. Han har heller ikke selv kontaktet Forurettede 1 siden, da han ikke ville have noget med hende at gøre.

Tiltalte tror, at Forurettede 1 var nymfoman. Da de slog hinanden, slog Forurettede 1 ham på kinden med flad hånd. Forurettede 1 er en bred lille dame, og det var et ordentligt hug, hun gav.

Forevist fotomappe af 16. november 2024, bilag B-1-2-0-0, fil 1, side 27, fo-to 6B, forklarede tiltalte, at Forurettede 1 sad ved enden af den lange sofa, og at han sad på hug foran hende. Da hun slog ham, væltede han ikke. Han slog per refleks tilbage. Han gav hende to flade, mens han sad på hug på gulvet. Han blev meget ked af og intimideret over, at han havde slået hende, fordi hun herved havde taget hans mødom med hensyn til at røre en kvinde. Han blev overrasket over, at hun fik sådanne mærker så hurtigt, efter at han havde slået hende. De slog ikke hinanden igen. Forurettede 1 græd, og han trøstede hende. De var begge kede af det. Forurettede 1 nævnte slet ikke noget om, at hun ville hjem. Hun gik ud i badeværelset og så sig i spejlet. Han sagde til hende, ”Se nu, hvordan du ser ud”, og han sagde, at hun ikke kunne tage hjem til sin datter, når hun så sådan ud.

Han begyndte at køre lidt på hende. Han spurgte, hvorfor hun lavede intriger. Hun havde været sammen med tiltalte, sin mand, Person 1 og Person 4. Det var altså fire mænd, og det var slemt. Han sagde til hende, at han hellere end gerne ville have, at hun daffede af, men han insisterede alligevel på, at hun blev, da hendes datter ikke skulle se hende sådan, eller der var nogen, der skulle tænke, at han havde slået hende. Han forbød hende ikke at tage hjem, men han insisterede på, at hun blev, da det var bedst. Bagefter lavede han noget kaffe til dem, og Forurettede 1 blev i hans lejlighed. Hun gav ikke udtryk for, at hun ville hjem.

Næste dag ringede Vidne 3 til Forurettede 1 og sagde, at hun var sammen med sin kæreste, og at hun ville sove hos kæresten. Forurettede 1 blev lettet over det og sagde, at hun nu kunne blive og sove hos ham. Det var hans indtryk, at Forurettede 1 gerne ville have et forhold, men det ville han ikke.

Tiltalte har aldrig haft fat om Forurettede 1's hals, heller ikke når de havde sex. Han slog hende bagi under sex, da hun godt kunne lide det. Hun havde en vibrator, som hun godt kunne lide. Han slog hende ikke, hverken under sex eller i andre situationer. Det var han ikke til.

De har ikke haft sex, hvor Forurettede 1 ikke har villet eller har sagt nej. Forurettede 1 sagde aldrig nej til sex. Forurettede 1 lagde altid op til sex. Han lagde højst op til sex en eller to gange. Det handlede om sex for Forurettede 1. Han fandt ud af, at det kun var derfor, hun kom hos ham.

Det var tiltaltes indtryk, at det var Forurettede 1, der var ude efter Person 1 og ikke omvendt, i den periode, hvor tiltalte og Forurettede 1 så hinanden. Han forstod

ikke, hvorfor hun overhovedet ville have kontakt med Person 1, hvis han havde været ubehagelig overfor hende og havde prøvet at voldtage hende. Person 1 var gift og havde et pizzeria i By 2.

Forurettede 1's eksmand ringede til Forurettede 1 et par gange, mens hun var hos til-talte. Han forstod kun lidt af, hvad de talte om, da de talte bosnisk.

Tiltalte og Forurettede 1 havde aftalt om mandagen, at hun skulle blive hos ham, og at hun kunne være i soveværelset og han i stuen, og at de ikke skulle have mere med hinanden at gøre. Efterfølgende skulle de gå hver til sit. I løbet af dagene kom der folk forbi.

Tiltalte er helt sikker på, at Forurettede 1 havde givet ham morfinpiller i kaffen den aften, da hun lavede kaffe til ham. Han drak kaffen inde i stuen, og han gik derefter ind til hende i soveværelset. Han fandt efterfølgende en tom pak-ke morfinpiller inde i stuen. Politiet fandt også den tomme pakke morfinpil-ler. Det var ikke morfinpiller, som han havde givet til Forurettede 1. Hun havde fået Stesolid. Forurettede 1 må have givet ham alle 20 morfinpiller, for pakken, som havde været ubrudt, var efterfølgende helt tom. Han sov fra cirka kl. 23 til næste dag kl. 14.30. Da han vågnede, lå han halvt ude af sengen. Da klok-ken var 15.15 - 15.30 tog han afsted fra lejligheden. Han gik igennem kældere-n, hvor han lagde sin telefon i kælderrummet. Han tog hen til sin ven, Person 6, hvor han sov. Mens han var hos Person 6, fik han beskeden fra Forurettede 1. Han tur-de ikke tage hjem, og han sov hos Person 6 i 2 dage.

Politiet fortalte ham, at Forurettede 1 var blevet samlet op omkring kl. 09.30 på Q8-tanker af en ældre dame i en lille hvid Peugeot. Forurettede 1 havde ikke ta-get sin bil den dag, hun kom hjem til ham, så hun havde ikke en bil, hun kun-ne køre væk i. Hun havde taget en taxa hjem til tiltalte.

Tiltalte tog kokain i perioden, da Forurettede 1 var hos ham. Forurettede 1 tog ikke kokain. Tiltalte røg hash, og Forurettede 1 prøvede også at ryge hash. De drak begge alkohol.

Han føler sig meget uretfærdigt behandlet. Han forstår ikke, hvorfor Forurettede 1 har anmeldt ham for at have gjort sådanne ting. Han mener, at det kan skyldes, at hun havde været væk i 5 dage, og hun derfor havde brug for at have en undskyldning overfor sin mand. Forurettede 1 var kun blå under øjnene, og hun så slet ikke ud som på billederne."

Tiltalte, har forklaret om forhold 2 og 3,

"at han husker episoden, og at han havde sagt til Forurettede 2, at hvis ikke han flyt-tede sig, ville han hakke ham en. Han var lige kommet til sygeafdelingen i Vestre Fængsel. Han kendte Forurettede 2 fra tidligere. Det var spisetid, og han fik mad. I maden fandt han et langt sort hår. Han ringede efter personalet, og det var Forurettede 2, der kom. Tiltalte vidste ikke, han ikke måtte gå ud over dørtrinnet.

Han spurgte Forurettede 2, hvad fanden det var for noget, at der var hår i maden. Han forsøgte at gå ud, og Forurettede 2, der stod foran ham, tog fat i ham. Han følte sig meget intimideret, og han reagerede på det ved at true Forurettede 2. Han gjorde ikke Forurettede 2 noget.

Han blev derefter ført ned til Særlig Sikret Afdeling. Han blev ført derned af 6 betjente, der pakkede ham helt ind. Han har brækket ryggen tre steder, og det gjorde ondt. De trak ham ind i en observationscelle. Han fik tæsk af be-tjentene, mens han blev holdt fast i arme og ben. Det var rigtige tæsk. Den ene, der var med til at banke ham, var Person 10, som han kendte navn og adresse på, da han kendte Person 10 fra By 1. Person 10 arbejdede kun på Særlig Sikret Afdeling. Tiltalte var kun iført boksershorts, og Person 10 hoppede på hans ribben og alt mu-ligt. Person 10 hoppede kun på hans overkrop, ikke på hans hoved. Tiltalte har pa-pir på det fra lægen. Fængselsbetjentene sagde, at de skulle vise ham, hvad Særlig Sikret Afdeling var. De sagde, at det var en ny Særlig Sikret Afdeling, der var anderledes end på politigården, hvor tiltalte havde siddet tidligere. Det var som om, at de skulle statuere et eksempel. Person 10 smadrede ham til han var gul og blå over det hele. Bagefter peb det, når tiltalte trak vejret, fordi hans ribben var blevet trykket. Det var fuldstændig overlagt, at betjentene gjorde det mod ham. Lægen sagde efterfølgende, at det ville gøre ondt i mindst 6 uger.

Han observerede ikke, om der var andre end Person 10, der slog ham. Person 10 gav ham hug mange forskellige steder. Han blev holdt fast. Person 10 sad oven på ham. Han vidste bare, at Person 10 slog. Person 10 slog ham med vilje. Han spurgte Person 10, om han ikke kunne slå hårdere, mens han fik slag på overkroppen. Forurettede 3 stod op ad væggen få meter væk og så på. Hun smilede, mens han lå og fik tæv. Han så på hende og spurgte hende, om hun syntes, at det var sjovt. Han kom deref-ter med en trussel mod hende. Han husker ikke, hvad han sagde til hende, men det kunne godt have været en trussel, som anført i forhold 3. Han truede hende i hvert fald.

Det med at brække næsen på folk var ikke noget, han syntes var særlig sjovt at true med. Det kom bare i situationen.

Han har ikke noget med Hells Angels eller rockere at gøre i den forstand. Han kendte nogle stykker, men det var ikke noget, han pralede med.

Da han havde fået tilstrækkelig mange tæsk, blev han spændt fast, og der kom en læge, der gav ham en sprøjte, hvorefter han gik ud som et lys. Dagen efter blev han flyttet til en anden celle. Han husker ikke, om det var en sik-ringscelle eller en observationscelle. Han har tænkt sig at anmelde Person 10.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han nu har siddet i Vestre Fængsel i 1 år, og at han også har siddet der tidligere. Det var ikke ukendt for ham, at fængselsbetjente slog de indsatte. Fængselsbetjentene på Særlig Sikret Afdeling var meget provokerende. De fleste, der har været på Særlig

Sikret Afdeling, har fortalt om ting, de har oplevet. Mange har fortalt om lignende oplevelser. Mange har også oplevet at få morgenmad, og lige efter at skulle på gårdtur, så de ikke kunne nå at spise.

Hvis man er sigtet for voldtægt, sidder man ikke sammen med andre almindelige fanger. Fængselsbetjentene behandler dem, der sidder inde for voldtægt, anderledes. Da Person 10 slog ham, kaldte Person 10 ham for voldtægtsforbryder.

Fængselsbetjentene dækkede over hinanden. De var jo kolleger. Dem, der skal afgive vidneforklaring, vil ikke være ærlige. De vil dække over hinanden, da der er begået grov vold. Det har han papir på. Der kom en læge og gav ham en sprøjte samme aften, men de talte ikke om de skader, han havde fået. "

Forurettede 1 har som vidne forklaret om forhold 1,

"at det hele skete for 1 år siden. Der er mange ting, som hendes krop har forsøgt at forsvare hende mod, hvorfor hun tror, at der er nogle ting, hun ikke kan huske. Nogle gange går klappen ned for hende, og så har hun brug for en pause.

Hun mødte tiltalte via dating-appen Tinder. De kom i kontakt med hinanden cirka en uge før den 10. november 2024. Det kan godt passe, at det var omkring den 2.- 3. november. De skrev sammen, og det var rart at møde en, der kom fra samme land som hende, og han var sjov. Hun huskede ikke, hvornår de mødtes første gang, men det var enten samme dag eller dagen efter, at de var kommet i kontakt med hinanden.

Deres første møde gik okay, og de snakkede og hyggede. De mødtes et par gange før den 10. november. Når hun ser tilbage, kan hun dog godt se, at der var noget. Tiltalte var hyggelig, sød og sjov, og hun havde det okay i hans selskab. Hun havde datet to andre mænd, før hun datede tiltalte, men hun da-tede ikke andre, mens hun kendte tiltalte. Hun var ikke gift på det tidspunkt. Hun gik fra sin eksmand i december 2023. Hun havde stadig kontakt med sin eksmand, men det var via sms, og det vedrørte deres fælles datter. De havde kontakt cirka en gang om måneden. De boede ikke sammen. I den tid, hun datede tiltalte, datede hun ikke andre.

Hun havde været gift i 32 år, og hendes verden gik ned, da hun blev skilt. Hun havde dårlig samvittighed over at date, og hun vidste, at hun ikke burde date, fordi hun ikke kunne kende forskel på en god og en dårlig mand, da hun havde levet med en manipulerende mand i mange år.

Hendes børn vidste ikke, at hun datede. Hun er sikker på, at hendes børn vil blive kede af det, hvis de fik at vide, at hun datede. Det var vanskeligt for hende at forklare. Hun kunne ikke fortælle sine voksne børn, at hun - efter at have været gift i så mange år - nu gik ud og datede. Det havde ikke noget

med hendes tro at gøre. Det havde noget med hendes mod at gøre.

På hendes og tiltaltes dates var de altid hjemme hos tiltalte. De så tv og havde sex. De havde sex hver gang, de var på date. På daværende tidspunkt havde hun lyst til at have sex med tiltalte. De var ude og spise den 10. og 11. november.

Tiltalte fortalte, at han var medlem af en rockergruppe. Han var medlem af Hells Angels, men han ville gerne ud af det. Tiltalte fortalte, at han kendte mange mennesker, at han havde mange penge, og at han havde en motorcykel. Han havde også dræbt to personer, fordi han skulle hjælpe Hells Angels. Alt dette fortalte han på daten den 10./11. november.

Den 10. november 2024 var hun til en koncert med nogle veninder. Det var enten en lørdag eller en søndag, men hun er sikker på, at det var den 10. november. Tiltalte var ikke med. Da hun var på vej hjem, skrev tiltalte til hende og spurgte, om hun ikke kom hjem til ham. Han ville betale for en taxa. Han var ked af det og græd, og han ville gerne have, at hun kom. Hun lod sig overtale og tog hjem til ham, og han begyndte da at fortælle om sin fortid i Hells Angels. Det havde han også fortalt om tidligere, men da han var sjov på det tidspunkt, var hun ikke gået så meget op i det med Hells Angels. Hun mener, at den 10. november var en søndag. Hun er ikke sikker på, om det var en lørdag eller en søndag, men hun er sikker på, at hun var til koncert den 10. november.

Foreholdt sin forklaring som gengivet i "Afhøringsrapport Forurettede" af 16. november 2024, hvilken rapport ikke er gennemlæst eller underskrevet, bilag D-2-1-1-0, fil 1, side 69, hvoraf fremgår: "*Adspurgte til hvad der skete den 9. november forklarede afhørte, at hun på det tidspunkt havde syntes, at Tiltalte var en dejlig mand, men at han havde nogle psykiske problemer. Efter at afhørte havde været til koncert om aftenen var hun træt, og hun ville gerne hjem og sove.*", forklarede vidnet, at det efter midnat blev den 10. november, og at det derfor var den 10. november, da hun kom hjem til tiltalte. De var ude og spise dagen efter koncerten. Hun husker ikke, hvilken ugedag det var.

Da hun kom hjem til tiltalte efter koncerten, havde tiltalte det rigtig dårligt. Han fortalte om oplevelser hos Hells Angels, og at han havde dræbt 2 mennesker i sin lejlighed. Han var sur over, at kommunen havde stoppet betalingen af hans medicin. Han plejede at sælge medicinen til unge mennesker. Hun sov hos ham den nat. De snakkede hele natten, og de faldt først i søvn om morgenen. Den nat havde de ikke sex.

De vågnede omkring kl. 13, og da de vågnede, var hun sulten. Hun skulle have sin medicin, hvorfor hun ville hjem. Tiltalte syntes, at de skulle gå ud og spise morgenmad på en cafe. De gik mod cafeen omkring kl. 15.30. Cafeen lukkede kl. 16, hvorfor de bare tog en kop kaffe. Tiltalte røg hash på vejen,

og han var meget urolig. Hun foreslog, at de tog hjem, men tiltalte ville helle-re over på en anden restaurant. Efter cafeen lukkede, gik de over på en anden restaurant. Stemningen var god, og tiltalte bestilte en masse mad. Tiltalte be-gyndte at blive uhøflig overfor personalet på restauranten, og han beskyldte hende for at være ham utro. Han sagde ikke, hvordan han mente, at hun hav-de været ham utro. Hun sagde, at hun ikke havde været ham utro. Hun vidste ikke, hvad han mente. Hun sagde til tiltalte, at hun syntes, at de skulle betale og gå hjem.

Hun gik ud for at ryge, og hun efterlod sin taske i restauranten. Da hun kom ind igen, stod tiltalte ved kassen og skulle betale. Han var helt ude af sig selv, fordi han ikke kunne finde sit kort. Han spurgte, om hun havde taget kortet og bad hende kigge i sin taske. Hun blev pludselig nervøs for, at han havde lagt kortet i hendes taske, men kortet lå ikke i hendes taske. Hun betalte reg-ningen og sagde, at hun skulle hjem.

Tiltalte ville ikke have, at hun tog hjem. Han ville gerne have, at hun gik med hjem til lejligheden, fordi hun skulle hjælpe ham med at lukke kortet. Han sagde, at han nok skulle køre hende hjem bagefter. Hun gik med op i lejlighe-den, og tiltalte var meget urolig. Der var en anspændt stemning. Han talte hele tiden om kortet og om, hvor vigtigt det var for ham. Han talte også om kommunen og politiet. Han talte meget, og hun kunne ikke følge med. Hun havde ikke set ham på den måde før. Tiltalte røg hash igen, og hun sagde, at hun ville tage hjem. Hun tog sin telefon og ringede efter en taxa, hvor-efter tiltalte tog telefonen og slukkede for opkaldet og sagde, at hun ikke skulle hjem.

Han ville ikke have, at hun tog hjem, fordi han havde det dårligt, og fordi han skulle finde sit kort. Han begyndte at snakke om Hells Angels igen, og hun begyndte at tro på ham, da han kendte til alle regler, de havde i Hells Angels. Alt handlede om Hells Angels, og han sagde, at han var medlem af Hells An-gels, og at der overfor hans lejlighed var nogle mennesker, der holdt øje med ham. Han åbnede alle køkkenlåger, så dem, der befandt sig overfor lejlighe-den, ikke kunne se, hvad der foregik i køkkenet.

Hun prøvede at ringe efter en taxa i alt tre gange i løbet af 1 time, og hver gang slukkede han hendes telefon. Han sagde, at han havde det dårligt, og at hun ikke skulle hjem. Hun var bange. Tiltalte var ikke sig selv. Tiltalte tog nogle stoffer, som han sniffede.

Hun prøvede at sige, at hendes datter ventede på hende. Pludseligt skrev hendes datter, at hun ville sove hos sin kæreste. Tiltalte tog hendes telefon, som hun havde lagt på bordet, og så beskeden. Derefter tog han hendes tele-fon og lagde den ved sine andre telefoner. Han havde 3 telefoner.

Han sagde derefter, at nu behøvede hun ikke tage hjem, fordi datteren allige-vel ikke var hjemme. Hun sagde, at hun stadig gerne ville hjem, fordi hun var

træt og dårlig. Tiltalte gik derefter ud i køkkenet, hvor han tog ”noget” og gik amok.

Vidnet er dårlig til navne, og hun kom ved en fejl til at kalde tiltalte for Person 1. Person 1 var en, hun havde været ude med et par gange lang tid før, hun mødte tiltalte. Hun havde ikke tidligere fortalt tiltalte om Person 1. Tiltalte spurgte, hvem Person 1 var, og han begyndte at sige, at hun havde været ham utro med Person 1. Hun vidste ikke, hvorfor han mente, at hun havde været ham utro. Tiltalte fortalte, at han havde sendt nogle fra Hells Angels efter hende, og at de havde set, at en mand var steget ud af hendes bil. Hun kunne ikke forstå, hvem det skulle være. Hun datede ikke andre i perioden. Tiltalte sagde, at han ville bevise, at hun havde været utro. Han kaldte hende sin ekskones navn. Hun ved ikke, om han gjorde det med vilje. Hans humør var meget dårligt. Han råbte og gik frem og tilbage, mens han sagde, at hun skulle for-tælle, hvem manden i bilen var. Han gik ud i gangen og tog en kniv og en hammer frem. Han gik hen til hende. Hun sad inde i stuen i en trepersoners sofa. Han gik ind foran hende og skubbede sofabordet helt op ad sofaen, så hun ikke kunne flytte sig.

Forevist fotomappe af 16. november 2024, foto 6D, bilag B-1-2-2-0, fil 1, side 47, forklarede vidnet, at hun sad ved de to hvide puder. Tiltalte tog ham-meren og truede med at slå hende over storetåen med hammeren, hvis hun ikke fortalte, hvem hun havde været sammen med. Han ramte hende ikke, fordi hun nåede at flytte sine fødder. Han slog hende med skæftet på hamme-ren. Han slog hende på hele benet, men mest på skinnebenet. Han slog hårdt, og det gjorde meget ondt. Hun var i chok. Han slog hende minimum 10 gan-ge på benene. Han ville have, at hun fortalte, hvem hun havde været ham u-tro med.

Tiltalte fortalte, at hans Hells Angels-venner var på vej ud for at hente hendes eksmand. De ville bringe hendes eksmand til lejligheden for at kon-frontere ham med, at vidnet var ham utro med tiltalte. Hun sagde, at det ikke gav mening, da hun ikke var gift. Tiltalte ville så hente hendes børn.

Tiltalte tog hendes telefon og slog hende, så hun var nødt til at give ham sin kode til telefonen. Han sagde, at han ville dræbe hendes børn og børnebørn, hvis hun ikke fortalte, hvem hun havde været ham utro med. Hun sagde, at hun ikke havde været ham utro, og at hun kun havde kendt ham i en uge, og at dem, han talte om, var mænd fra hendes fortid. Hun var meget bange. Hun syntes, det var uhyggeligt at se ham tage piller og ryge så meget hash. Det var forfærdeligt at være i hans lejlighed. Hun var meget bange, fordi hun blev slået så meget med både hammer og knytnæve. Han slog hende med knytnæ-ve i hovedet, og han slog hende meget hårdt.

Samme aften, som han slog hende med hammeren, slog han hende også med knyttet hånd. Han slog hende mest i hovedet. Han slog kun med knyttet hånd. Han slog meget hårdt. Han var meget opsat på at skulle brække hendes

næse. Han var nærmest besat af det. Han sagde, at han havde brækket en anden kvindes næse på et tidligere tidspunkt. Han viste hende billeder af en kvinde, han havde brækket næsen på. På et tidspunkt slog han hende så hårdt i hovedet, at det sortnede for hende. Han ruskede hende herefter og sagde, "Du skal ikke lyve din fucking luder. Hvis der kommer blod på mit tæppe, så dræber jeg dig".

Tiltalte havde hendes telefon. Han kiggede alt igennem på telefonen, og han slukkede for lokationen, som hun ellers delte med sin datter. Hendes datter spurgte, hvor hun var. Vidnet svarede, at hun var hos en veninde. Hun ville ikke fortælle datteren, at hun var hos en mand. Hun havde gjort nok, da hun havde forladt deres far, og hun kunne ikke også fortælle, at hun nu datede og var hos en anden mand. Det havde intet at gøre med, at hun er muslim. Det har noget med hendes personlighed at gøre.

Tiltalte holdt spidsen af kniven mod hende og sagde, at han godt vidste, hvor han skulle stikke for at dræbe hende, men at han hellere ville vente, til han Hells Angels-venner kom. Han sagde til hende, at hun ikke kom nogen steder, bare så hun vidste det.

Episoden i sofaen varede lang tid. Hun ved ikke, hvor længe. På et tidspunkt tog tiltalte en håndfuld piller, og pillerne gjorde ham sløv, og episoden stoppede da. De sad i sofaen, og han havde hele tiden kniven i hånden. Han dumpede knivspidsen ned i gulvet og sagde, at han nok skulle dræbe hende og komme hende i nogle poser, som han havde i et depotrum. Han var ikke rolig, men han var svag på grund af pillerne. Hun kunne ikke gå. Han havde slået hende meget, og han havde truet hende med at dræbe hendes børn og børnebørn. Hun vidste ikke, hvem han var, eller hvad han kunne finde på. Hun kommer fra et land, hvor der har været i krig, og hun har set mange ting, og hun troede på det, han sagde. Hun havde aldrig tidligere mødt en mand, der viste sig at lyve så meget, som han gjorde. Hun troede derfor på ham de første 3-4 dage, hun var indespærret i lejligheden. Hun var meget bange og turde ikke forlade lejligheden.

Efter et par timer faldt han til ro og var ked af, at han havde slået hende. Han gav hende nogle isposer til hendes ansigt. Hun havde forinden set sit ansigt i spejlet på badeværelset, og hendes ansigt var hævet, ligesom hun havde blå mærker i ansigtet.

Han slog hende ikke i hovedet med hammeren. Han slog hende med hamme-rem på benene og armene. Han slog hende også på hoften, i siderne og på fingrene. Hun værgede for sig, og tiltalte slog der, hvor han kunne komme til at ramme hende. Hun kiggede ikke på sine ben på det tidspunkt, men hun havde ondt i hovedet, på armene og benene.

Hun bad om at få lov til at gå hjem. Tiltalte sagde, at han ikke ville lade hende gå, før alle mærkerne var væk. Hun måtte heller ikke gå, før hun havde

sagt, hvem hun havde været ham utro med. Hun havde ikke været sammen med nogen. Hun ville ikke lyve eller finde på noget, for hun vidste ikke, hvad han kunne finde på, hvis nu han fandt ud af, at hun løj. Han havde stadig hendes telefon. Han havde hendes telefon hele tiden, og han tog den med sig overalt, også når han gik på toilettet.

Hun havde en taske med, hvori der var nøgler, briller, høretelefoner, smykker og hendes pung. Hun havde ikke andet med, da det ikke var planlagt, at hun skulle blive hos ham. Smykkerne havde hun haft på, fordi hun havde været til koncert.

Der skete ikke mere den aften, og de gik i seng. Han havde først sagt, at han ville sove i stuen, og at hun skulle sove i soveværelset. Hun ville gerne have, at tiltalte også sov i soveværelset, så hun kunne holde øje med, om han tog stoffer og gik amok. Hun mente, at hun havde mere kontrol med, hvad der skete, hvis han også sov i soveværelset. Han kunne på et splitsekund ændre sig. Hun bad ham ikke om at blive i soveværelset på en flirtende måde. Han havde kaldt hende luder og havde sagt, at hun solgte sig for penge. De fik ikke noget aftensmad den dag, da de havde spist tidligere på aftenen på restauranten. Aftenen sluttede med, at de gik i seng.

Vidnet forklarede, at der ikke skete noget inde i sengen. Hun sov ikke, fordi hun var bange. Tiltalte sov, og han havde hendes taske, sin pose med piller, sine telefoner og hendes mobiltelefon ved siden af sig.

Næste morgen vågnede hun og skulle på toilettet. Tiltalte sov. Hun tænkte, at hvis han stadig sov, når hun kom ud fra toilettet, så kunne hun måske flygte, men da hun kom ud fra toilettet, stod han op ad døren til toilettet.

Hun fik medicin for depression og diabetes, og hun havde ikke sin medicin med. Tiltalte vidste, at hun ikke havde sin medicin med. Hun havde også smerter efter slagene aftenen forinden. Tiltalte sagde, at hun kunne få noget af hans medicin.

Vidnet mener, at de stod op ved 10-11 tiden. Hun ved det ikke, da hun ikke havde et ur eller sin telefon på sig. Hun var sulten og tørstig, og hun prøvede at finde noget at spise i køkkenet. Der var næsten ingenting i lejligheden, men hun fandt dog noget brød. Tiltalte begyndte at ryge hash og tage stoffer igen. Derefter gik han amok igen. Han begyndte igen at bede hende om at fortælle, hvem hun havde været sammen med. Hun var inde i stuen. Alt foregik i stuen. Hun sad hele tiden i den trepersoners sofa, tiltalte havde. Tiltalte stod i køkkenet og forberedte noget med narko på komfuret. Han tog stofferne og gik ind i stuen til hende. Han holdt hele tiden øje med hende, mens han var i køkkenet.

Telefonerne lå i stuen, og han holdt øje med, om hun tog sin telefon. Hun turde ikke tage den. Da han kom ind i stuen, blev han aggressiv. Han tog

stofferne og begyndte at slå hende igen. Han ville have, at hun skulle fortælle, hvem hun havde været sammen med. Hun sagde, at hun gerne ville hjem, og at han ikke havde ret til at holde hende der, og at hvis han ville dræbe hende, kunne han lige så godt gøre det nu, for hun havde ikke noget at fortælle ham. Han ville fortsat ikke lade hende gå. Han insinuerede, at der var nogle, der holdt vagt nede ved døren, og at de ville opdage, hvis hun prøvede at forlade lejligheden. Hun troede på det. Han sagde også, at hvis Hells Angels fandt ud af, at han havde slået en kvinde og holdt hende indespærret, ville de smide ham ud af Hells Angels.

Tiltalte begyndte at slå hende, mens han stod op, og hun sad i sofaen. Han slog hende først i hovedet, og da hun beskyttede sit hoved med sine arme, slog han hende på ribbenene og i ryggen. Han slog også på hendes næse. Han slog altid med knyttet hånd. Han slog hende med knytnæve forskellige steder i hovedet.

Hun sad i sofaen, og han pressede han sine fingre ind i hendes øjne. Han gjorde det så hårdt, at hun troede, at hendes øjne ville springe ud af hovedet på hende. Det var selve øjnene, han pressede på. Det gjorde meget ondt, og hendes øjne blev røde bagefter. Hun ved ikke, hvor længe han pressede hendes øjne ind, men det føltes som lang tid. Det varede i hvert fald 10 sekunder. Til sidst fik hun sit ben op mellem hans arme og fik skubbet ham væk. Han slog hende i ribbenene i venstre side flere gange. Han slog med knyttet hånd. Hun ved ikke, hvor mange gange, han slog hende i ribbenene.

Der lå et tæppe i sofaen. Hun tog tæppet over hovedet, så han ikke kunne se, hvor hendes næse var. Han sagde, at han ville brække hendes næse, da han gerne ville have, at hun skulle blive lige så grim som den anden kvinde, hvis næse han havde brækket.

Han fik fat om hendes hals og prøvede at kvæle hende. Hun ved ikke, om han holdt om hendes hals med en eller med to hænder. Han holdt fast i lang tid. Det føltes som om, hun blev kvalt. Tæppet var mellem hans hænder og hendes hals, da hun stadig havde tæppet over hovedet. Han slap grebet om hendes hals, da hun slappede helt af, fordi hun ikke kunne trække vejret og var ved at besvime. Hun kunne ikke forsvare sig, og hun gav derfor efter, og det fik tiltalte til at stoppe.

Herefter truede han hende med et vedhæng, som han havde i sit nøglebundt. Når han skruede noget på den, blev den meget skarp. Ikke som en kniv, det lignede mere en skruetrækker. Han sagde, at hvis hun ringede til politiet, eller der kom nogen, så havde han den.

Forevist rapport af 11. december 2024, bilag G-1-3-0-0, fil 1, side 164, tegning af syl, og rapport af 18. november 2025, nyt bilag M-3-18-1-1-0, side 1 og 2, koster 16, fotos af syl, forklarede vidnet, at det var den, han havde i sit nøglebundt.

Tiltalte sagde, at han vidste, hvordan han skulle bruge sylen, som han gik med, og at han skulle ramme hendes venstre side. Han markerede med sylen mod hendes ribben i venstre side. Hun kunne mærke, hvor skrap den var, men han stak den ikke ind. Hun husker ikke sikkert, om han havde sylen fremme før eller efter, at han tog kvælertag på hende.

Tiltalte snakkede og råbte konstant, mens han gjorde de ting mod hende i stuen. Hun forstår ikke, hvorfor naboerne ikke reagerede på det. Der var høj musik konstant. Tiltalte truede mange gange med at dræbe hende, hendes børn og hendes børnebørn.

Tiltalte fortsatte med at være opfarende og true vidnet den dag, men han slog hende ikke mere den dag. Hun bestilte mad, og da maden blev leveret, var det ham, der tog imod maden, da hun var helt forslået.

Når tiltalte tog ”det stærke”, blev han meget aggressiv og vidste ikke, hvad han gjorde. Når han tog piller, faldt han til ro. I løbet af dagene ville han ha-ve, at hun vaskede op og gjorde rent.

Hendes veninde, Vidne 1, skrev til hende, men hun svarede ikke. Hun havde ikke sin telefon. Tiltalte havde skiftet koden på hendes telefon. Når der kom en besked eller en Snap, åbnede han hendes telefon og læste den pågældende besked. Når der kom en besked fra hendes datter, fortalte han hende, hvad hun skulle svare. Han sad ved siden af hende og læste, hvad hun skrev. Hendes datter spurgte, hvor hun var, og om hun kom hjem om aftenen. Tiltalte sagde, at hun ikke skulle hjem.

Foreholdt rapport af 13. december 2024, oplysninger om SMS til Vidne 3, bilag D-2-9-0-0, fil 1, side 116, forklarede vidnet, at den sidste besked, som hun ikke sendte, var fra torsdag aften. Vidne 3 plejede at skrive via Snapchat. SMS-beskeden hvor Vidne 3 skrev, at panserglasset til vidnets telefon var kommet, mener vidnet er fra året før episoden. De andre beskeder, end den som ikke er sendt, er nogle gamle beskeder.

Når Vidne 3 spurgte, hvor vidnet var, svarede vidnet med en kort besked på Snapchat. Vidne 3 boede hos sin far og sov ofte hos sin kæreste, men vidnet og Vidne 3 plejede at skrive sammen hver dag.

Tiltalte sad ved siden af hende, når hun skrev med sin datter. Hun skulle skrive på dansk, da tiltalte ikke kunne læse det sprog, de taler. Når Vidne 3 skrev, at hun var hos sin far, skrev vidnet, at hun var hjemme. Vidne 3 vidste ikke, at vidnet ikke var hjemme. Vidnet svarede ikke, da Vidne 1 skrev.

Om aftenen, efter de havde spist den mad, som hun havde bestilt, var tiltalte igen aggressiv, men han slog hende ikke. Han ville stadig vide, hvem hun var ham utro med, og han var sikker på, at hun var ude efter hans penge. Han

sagde, at han havde 3 millioner kroner gemt i et depot i lejligheden, og at de var godt gemt, så ingen kunne finde dem. Han var rig og havde et hus i Spa-nien og en lejlighed i Danmark, men det stod ikke i hans navn, da kommunen ikke skulle vide, at han ejede en ejendom. Hvis kommunen vidste det, ville han ikke få penge og tilskud fra kommunen.

Om aftenen sov de igen i samme seng. Hun havde mange smerter. Hun havde ikke sin medicin. Hun fik medicin for forhøjet blodtryk, for diabetes og for fibromyalgi. Hendes hoved var ved at eksplodere efter slagene og trykket i øjnene, og hendes øjne var helt røde. Hun havde ondt i sin kæbe og i sine tænder, og hendes blodsukker var lavt. Tiltalte sagde, at han havde morfin, og hun tog noget af det, fordi hun havde så mange smerter. Tiltalte røg hash igen om aftenen. Han spurgte, om hun ville prøve, fordi det hjalp mod smerterne. Hun prøvede at ryge hash for første gang, fordi hun ville prøve at overleve. Det var hendes strategi. Hun mener, at dette skete om tirsdagen. Næste dag, om onsdagen, var tiltalte meget hidsig, og derefter var han sød. Hans humør svingede meget, og han var skiftevis hidsig og sød og ked af det, der var sket. Hele dagen gik med, at han talte meget. Hun tog fortsat hans morfin piller. Hun bad igen om at få lov til at tage hjem, og hun lovede, at hun ikke ville ringe til politiet, men han insisterede på, at hun blev i hans lejlighed, indtil hendes mærker var væk. Tiltalte sagde, at hun måtte gå næste dag. Hun bestilte igen mad, som de spiste, og tiltalte røg hash og tog piller, som han gjorde alle dage. Tiltalte havde hele tiden kniven på sig, og hvis der var det mindste, tog han den frem. Hun vidste ikke, hvor hammeren var.

Om aftenen bestilte hun igen mad til dem.

Onsdag eller torsdag tog tiltalte en stor firkantet kødkniv frem, da hun ville tage hjem.

Forevist fotomappe af 16. november 2024, bilag B-1-2-2-0, fil 1, side 59, fo-to 18, koster 8, foto af køkkenkniv, forklarede vidnet, at det var den kniv, som tiltalte tog frem og truede med. Han sagde, at hvis hun gik, så hakkede han hende i småstykker.

Foreholdt ”Afhøringsrapport Forurettet” af 16. november 2024, bilag D-2-1-1-0, fil 1, side 75, hvoraf fremgår: ” *På et tidspunkt i løbet af tirsdagen true-de Tiltalte også afhørte med en ”kødkniv”. En stor kniv med et firkantet blad på ca. 20 cm. Afhørte huskede ikke omstændighederne nærmere*”, forklarede vidnet, at hun er sikker på, at dette var om onsdagen. Tiltalte slog hende mandag og tirsdag, og han truede hende med kniven om onsdagen. Tiltalte slog hende i hovedet, ribbenene og på kæben, og han hev i hende og slog hende i øjnene.

På dag tre, om onsdagen, udøvede han ikke vold mod hende. Der var hele ti-den larm. Han snakkede, fjernsynet kørte, og der var høj musik. Han truede hende, og han snakkede om sine venner, Hells Angels og om, at han ville

flygte til Spanien. Han var ked af, at han havde slået hende, det havde ikke været meningen. Kort tid efter var han ikke ked af det mere og sagde, at han ville gøre det igen, og at han ville slå hende ihjel. Han var fortsat meget opførende. Han truede hende, hendes børn og specielt hendes datter. Han sagde, at han ville få ordnet Vidne 3. Han sagde, at Vidne 3 var lige så liderlig som sin mor. Vidnet forstod ordet ”ordnet” som, at han ville få hende dræbt og seksuelt misbrugt. Der skete ikke mere på dag tre.

Om aftenen gik de i seng og sov igen i samme seng. Da de vågnede næste morgen, torsdag, kunne hun fornemme, at hun ikke fik lov til at tage hjem, som han ellers havde lovet hende. Han blev ved med at sige, at hun skulle vente, og at hun kunne tage hjem senere. Hun sagde, at hun ikke kunne klare sig uden sin medicin længere. Hun ville ikke vente mere, hvorefter hun gik ud og tog tøj på. Tiltalte hentede den store kødkniv og stillede sig med kniven foran hende. Han sagde, at han ville skære hende i småstykker, hvis hun gik ud. Han lagde derefter kniven ud i køkkenet, men på en sådan måde, at han hurtigt kunne få fat i kniven igen.

Hun ville gerne have et bad, da hun havde det skidt og følte sig beskidt. Hun måtte gerne gå i bad, men hun måtte ikke lukke døren. Da hun var i bad, sagde tiltalte, at han også ville i bad, og at hun ikke måtte gå ud af badet, fordi han ville i bad sammen med hende. Tiltalte tog sit tøj af og kom ind i badet til hende, og han sagde, at hun skulle vaske ham. Det var meget ubehageligt, at hun skulle vaske en person, som havde slået hende og behandlet hende sådan. Hun skulle rive ham med sine negle på hans krop så hårdt som muligt. Han var ligesom i en anden verden. Hun skulle ligesom rive alt af ham, så han blev helt ren. Der skete ikke mere i badet end, at hun skulle vaske ham. Efter badet tog hun noget af hans sportstøj på, fordi hun ikke havde noget rent tøj selv.

De gik ind i stuen, og hun bestilte mad igen. Det var igen tiltalte, der hentede maden ved døren. Tiltalte smed 200 kr. efter hende og sagde, at det var hendes penge for maden. Hun var ligeglad med pengene, hun ville bare gerne hjem.

De sad i stuen, og hun ville gerne sidde tæt på tiltalte, så hun havde en bedre fornemmelse af, hvad han ville gøre. Han lovede hende, at hun kunne tage hjem dagen efter.

Vidne 3 skrev, at hun sov hos sin far og spurgte vidnet, om hun var hjemme. Tiltalte gav hende telefonen, og hun svarede Vidne 3, at hun var hos en veninde, Person 11, og at hun ville sove hos Person 11. Vidne 3 skrev så, at hun ville sove med sin kæreste i vidnets hjem. Vidnet havde fået fat i sin telefon og var i køkkenet, og hun begyndte at skrive en SMS til Vidne 3 om, at hvis hun ikke var hjemme næste dag kl. 12, skulle Vidne 3 ringe til politiet.

Forevist rapport af 13. december 2024, bilag D-2-9-0-0, fil 1, side 116, for-

klarede vidnet, at det var SMS'en i beskedfeltet "Hvis jeg er ikke hjem til 12:" som hun var i gang med at skrive.

Tiltalte kom brasende ud i køkkenet, hvor vidnet stod med sin telefon, og hun skyndte sig at skubbe beskeden væk, inden hun nåede at sende den. Hun skrev altid med Vidne 3 over Snapchat. Da tiltalte så, at Vidne 3 havde slettet en besked, blev han rasende. Han sagde, at hvis hun havde skrevet til politiet, el-ler hvis politiet kom, ville han dræbe hende.

Der kom to unge drenge for at købe piller hos tiltalte. Vidnet var i soveværelset med lukket dør, mens de var i lejligheden. Hun gik ikke ind til dem, da hun var bange og ikke vidste, hvad tiltalte kunne finde på. Tiltalte fortalte drengene, at han havde en luder i lejligheden, der ikke ville gå, og han sagde også noget om hendes datter. Hun tror, at tiltalte kendte drengene. Drengene kaldte tiltalte for onkel. Drengene købte noget og gik så igen.

Der kom også nogle, der solgte hash til tiltalte. Tiltalte tog da de penge, han lige havde kastet i hovedet på hende, og betalte for hashen. Da drengene var gået, kom vidnet ind i stuen igen. Hun var træt og udmattet og ville gerne sove. Hun havde meget stærk hovedpine, og hun tænkte, at hun ikke ville overleve. Hun røg noget hash, fordi hun mente, det ville hjælpe på hendes hovedpine.

Tiltalte sagde, at han havde besluttet, at hun skulle hjem i morgen, og at han syntes, at de skulle have sex en sidste gang, fordi hun skulle hjem dagen efter, og at de derfor ikke skulle se hinanden mere.

Tiltalte kom ind i sengen til hende og sagde, at de skulle have sex. Hun sagde ikke noget. Hun vidste ikke, hvad hun skulle sige. Han begyndte at kysse hende, og hun kyssede ikke tilbage. Tiltalte tog hendes tøj af. Derefter havde de sex. Det var vaginal sex. Det var tydeligt for tiltalte, at hun ikke havde lyst. Han kunne mærke, at han ikke fik noget tilbage fra hende, og at hun ikke havde lyst. Han sagde også bagefter, "Måske skulle vi ikke have haft sex, for jeg kunne godt se, at du ikke var glad for det." Hun gav ham ikke oral sex. Han gik bare i gang og gjorde sig færdig.

Hun gjorde ingenting, mens de havde sex. Hun lå bare på ryggen. Hun var i chok. Hun græd ikke. Hun lå bare og gjorde ingenting. Hun bevægede sig ikke. Hun lå som en dukke. Hun ved ikke, hvor lang tid det varede. Måske varede det 4-5 minutter. Efter de havde haft sex, gik han ind i stuen og røg hash og tog stoffer, og hun tog tøj på igen og faldt i søvn.

Foreholdt sin forklaring, som gengivet i "Afhøringsrapport Forurettede" af 16. november 2025, som vidnet ikke har gennemlæst eller underskrevet, bilag D-2-1-1-0, fil 1, side 76, hvoraf fremgår: *"De havde derefter sex, hvor af-hørte lå på ryggen og Tiltalte lå oven på hende. Han fik udløsning."*, *"Torsdag morgen den 14. november stod de op, og Tiltalte var i rigtigt godt*

humør” og ” Ved 18-19tiden kom to unge mænd på 18-20 år ind i lejligheden for at købe piller af Tiltalte. ” , forklarede vidnet, at det skete om torsdagen. Det med de to drenge var enten onsdag eller torsdag. Hun mener, at det var samme dag, men hun er ikke helt sikker. Vidnet forklarede endvidere, at det med beskeden til Vidne 3 skete, inden de havde sex.

På dag 5, morgenen efter de havde haft sex, vågnede hun og bemærkede, at tiltalte lå i en mærkelig position i sengen. Hans overkrop lå i sengen, mens hans underkrop lå udover kanten af sengen. Han havde telefonerne i hånden. Hun tænkte, at hun skulle ud derfra. Hun gik på toilettet og tænkte, at hvis tiltalte var vågnet, når hun kom ud fra toilettet, så kunne hun ikke gå. Da hun kom ud fra toilettet, lå tiltalte fortsat i den samme stilling. Hun mente, at han måtte være meget påvirket, fordi han hele natten havde indtaget hash, piller og narko. Hun vidste ikke, hvad tiltalte havde lavet, mens hun havde sovet. Hun var selv gået helt ud som et lys, da hun havde taget smertestillende morfin og røget hash. Hun havde selv bedt om at få morfina.

Vidnet gik ind i stuen for at finde sin taske. Hun tænkte ”fuck tasken” , og at hun bare skulle ud. Hun tog sine sko i hånden, åbnede døren og begyndte at løbe. Hun var kun iført hans bluse og bukser. Hun havde ikke jakke på. Hun løb ned ad trappen, og hun stoppede op ved opgangsdøren og kiggede ud for at se, om der var nogen holdt øje. Tiltalte havde hele tiden sagt, at der var to personer, der holdt øje med, at hun ikke forlod lejligheden. Der var ikke nogen udenfor, hvorfor hun løb væk derfra. Hun gemte sig i en busk, inden hun løb videre, fordi hun var bange for, at tiltalte løb efter hende. Hun løb mod tankstationen, da hun kom i tanke om, at tiltalte havde sagt, at han kendte alle dem, der arbejdede på tankstationen, og at de ville fange hende, hvis hun løb derhen. Hun husker ikke, hvilken dag han havde sagt det. Tiltalte havde snakket hele tiden, og hun var blevet slået. Hendes tanker havde koncentreret sig om, hvordan hun kunne forsvare sig og komme væk fra lejligheden. Hun husker derfor ikke nu, hvilken dag han sagde det. Hun havde haft mange tanker i sit hoved i de dage.

Der kom en bil kørende ud fra tankstationen, og hun løb hen til bilen, og den stoppede. Hun åbnede bildøren og satte sig ind i bilen på gulvet for at gemme sig. Hun bad kvinden i bilen om at køre og fortalte, at hun var blevet holdt fanget i 5 dage. Inden hun forlod tiltaltes lejlighed, havde hun taget et par af tiltaltes solbriller på for at skjule sit ansigt. Hun tog solbrillerne af, da hun satte sig ind i kvindens bil. Kvinden standsede bilen kort efter og sagde, at hun ville køre vidnet på hospitalet eller til politiet. Vidnet sagde, at hun ikke ville til politiet, da manden, der havde holdt hende indespærret, havde hendes taske og alle oplysninger på hende. Hun vidste heller ikke, hvor hendes datter var, og at hun derfor havde brug for at komme hjem. Hun tænkte kun på sin datter og på, hvad tiltalte kunne finde på. Kvinden kørte vidnet hjem. Klokken var cirka 10-10.30, da hun ankom til sit hjem. Hun bankede på døren til lejligheden, hvor Vidne 3 var. Vidne 3 sov og hørte ikke hendes banken. Vidne 3 sover meget tungt. Hun så, at klokken var cirka 9-9.30, da hun forlod

tiltaltes lejlighed.

Hun løb ned til ejendomskontoret. Ejendomskontoret var lukket, men heldig-vis var Vidne 2 der. Han lukkede hende ind og gemte hende på et af kontorerne.

Vidne 2 prøvede at berolige hende, og han spurgte, om de ikke skulle ringe efter politiet. Det ville hun ikke, for hun ville finde sin datter. Hun sagde til Vidne 2, at tiltalte havde hendes papirer, oplysninger, adresse og nøgler. Hun bad Vidne 2 om hjælp til at komme ind i lejligheden og om at skifte låsen.

De gik over til lejligheden, og da de kom ind i lejligheden, var Vidne 3 og hendes kæreste der. Vidnet havde solbrillerne på, så Vidne 3 ikke skulle blive forskrækket, da vidnet var blå og havde blod på sig og så forfærdelig ud. Der blev kun taget billeder af hende på hospitalet.

Forevist, Fotorapport, bilag D-2-3-0-0, fil 1, side 102, foto 1-3, forklarede vidnet, at hun havde fået mærkerne, fordi tiltalte havde slået hende med knyttet hånd.

Forevist samme bilag, fil 1, foto 5, side 104, forklarede vidnet, at mærket på hendes hals var opstået, da han kvalte hende. Tiltalte slog hende alle steder, han kunne komme til. Tiltalte slog hende med knyttede næver, og det var tiltalte der havde givet hende de mærker. Vedrørende foto 6 forklarede hun, at hun ikke husker, om mærkerne på hendes bryster var kommet ved, at han havde slået hende med en genstand eller efter slag, men alle mærker på hendes krop stammede fra noget, som tiltalte havde gjort.

Forevist samme bilag, fil 1, side 105, foto 7 og 8, forklarede vidnet, at mærket kom fra slag med skaftet på hammeren.

Forevist bilag, fill, side 106, foto 9, forklarede vidnet, at mærket stammede fra slag på ribbenene.

Hun blev undersøgt for skader på hospitalet. Efter oplevelsen i tiltaltes lejlighed havde hun en forfærdelig hovedpine, som viste sig at være hjernerystelse. Den opdagede de ikke på hospitalet.

Vidnet husker i dag ikke, om tiltalte slog hende med en mobiltelefon. Han nikkede hende en skalle Så vidt hun husker, skete det på anden dagen, da hun havde tæppet over hovedet. Efterfølgende kvalte han hende. Han klemte hårdt om hendes arme, både mandag og tirsdag. Udover kvælertaget, holdt han hende også for hendes næse og mund samtidigt, så hun havde svært ved at trække vejret. Lige inden havde han slået hende med knytnæver blandt andet på hendes ribben, og han ville brække hendes næse. Han slog hende meget, da hun forsøgte at gemme sig under tæppet. Hun følte, at tæppet beskyttede hende. Under den episode slog tiltalte hende virkelig meget, og alt hvad han kunne.

Han tvang hende ikke til at tage piller. Hun følte sig nødsaget til at tage pil-

ler, fordi hun havde smerter, og fordi hun ikke havde sin egen medicin, men han tvang hende ikke til at tage pillerne.

Der har i perioden ikke været en episode med oralsex, hvor han har tvunget hende til at yde det på ham, eller hvor han har forsøgt at give hende det. Hun har det forfærdeligt den dag i dag. Hun har PTSD og mange flashbacks, hvor hun forestiller sig, at han kommer efter hende. Hun tør ikke gå ud alene. Hun bliver bange, når nogen kommer for hurtigt mod hende. Hun bliver bange, når nogen går bag hende. Hun bliver da nødt til at stoppe op og lade dem gå forbi hende. Hun har det ikke godt psykisk. Hun har gået og går fortsat til psykolog. Psykologen har hjulpet hende meget, men flashbacks og PTSD kan man ikke bare fjerne.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun ikke var bekymret for at være sammen med tiltalte, da de begyndte at ses. De talte godt sammen, og de grinte meget. De havde meget at tale om, da de begge var fra Makedoni-en, men hun kunne godt se, at tiltalte virkede meget urolig. Tiltalte havde fortalt, at han var på piller, og at han røg hash for at falde til ro. Hun sagde, at hvis han fortsatte med at ryge hash, ville hun ikke være sammen med ham. Han sagde, at han ville stoppe med at ryge hash på et tidspunkt.

I starten fortalte tiltalte ikke så meget om sine rockerrelationer. Han fortalte bare, at han tidligere havde været med i deres klub, og at han ikke var det længere. Hun fandt ikke dette skræmmende på det tidspunkt.

Vidnet havde nogle psykiske problemer. Hun var blevet skilt efter 32 års ægteskab. Hun havde fibromyalgi, depression og PTSD. Hun fik medicin mod depression, som hun skulle tage hver dag. De gange, hun sov hos tiltalte, havde hun sin medicin med i tasken. Da hun tog hjem til tiltalte efter koncerten, havde hun medicin med til en dag, som hun tog morgenen efter. Hun havde ikke mere medicin med, for det var meningen, at hun skulle hjem, men hun fik ikke lov til at tage hjem.

Hun skulle hjem, da de havde spist på restauranten i By 1. Hun ville ringe efter en taxa, men tiltalte ville gerne have, at hun fulgte ham hjem, fordi han havde ondt i ryggen, og hun skulle hjælpe ham med sit kort, som han havde mistet. Hun besluttede sig derfor for at følges med tiltalte til hans bopæl. Hun havde været sammen med tiltalte ugen forinden, og hun havde ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at der ville ske alt det, der skete. Da de kom hjem til hans lejlighed, lavede de kaffe, og hun spurgte, om hun skulle spærre koret, som han havde bedt hende om, men dette ville han ikke have alligevel. Hun sagde, at hun skulle hjem, og at hun ville ringe efter en taxa. Hun ringede efter en taxa tre gange, hvor han hver gang lagde på for hende. Tredje gang tog han telefonen fra hende.

Foreholdt sin forklaring til politiet gengivet i "Afhøringsrapport Forurettede" af 16. november 2025", som vidnet ikke har gennemlæst eller underskrevet, bilag D-2-1-1-0, fil 1, side 70, hvoraf fremgår: "*Afhørte ville gerne tage en*

taxa hjem, men det ville Tiltalte ikke gå med til. Afhørte sagde til ham, at hun ikke ville tale mere om det. Hun gik ud for at ryge en cigaret. Hun lod sin taske blive tilbage. Da hun kom tilbage, ville Tiltalte betale regningen.”, forklarede vidnet, at det var korrekt, at hun havde forklaret sådan, og at det og-så var det, der var sket. På restauranten gik hun ud for at ryge en cigaret, og hun sagde, at hun ville ringe efter en taxa bagefter. Hendes taske og telefon lå på bordet. Hun havde ikke taget sin telefon med ud, for det var slet ikke i hendes tanker, at hun ikke kunne tage hjem bagefter. Da hun kom ind i re-stauranten igen, kunne hun se, at der var kaos. Tiltalte var meget ubehagelig over for tjeneren. Der var kaos, fordi tiltalte ville betale og ikke kunne finde sit kort. Han kiggede efter kortet i hendes taske, og hun frygtede, at han måske havde lagt kortet ned i hendes taske, men kortet lå ikke i tasken. Hun tænkte, at nogen skulle betale regningen, for tiltalte havde bestilt virkelig me-get mad, og hun tænkte derfor ikke over det med taxaen i det øjeblik.

De kom ud fra restauranten, ville hun ringe efter en taxa, fordi hun gerne vil-le hjem, men tiltalte sagde, at der ikke kom taxaer der. Han sagde, at hun skulle gå med ham hjem og hjælpe ham, og at hun derefter kunne ringe efter en taxa. Hun kunne se, at tiltalte var oprevet, og hun havde forstået, at han havde haft problemer med kommunen. Da de var ved tiltaltes lejlighed, be-gyndte han at græde og bede hende om at hjælpe med kortet, og derfor gik hun med op for at hjælpe ham. Hun havde slet ikke forestillet sig, at tingene ville komme så langt ud.

Da de var kommet op i lejligheden, røg tiltalte en joint, og han var fortsat meget optaget af det med sit kort. Han rodede hele hendes taske igennem fle-re gange, og han kiggede i hendes lommer. Hun fik nok og ringede efter en taxa, men tiltalte tog hendes telefon og lagde på imens, hun talte med taxa-selskabet. Hun ringede til taxaselskabet, det var ikke via en app.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 71, hvoraf fremgår: ” *Afhørte ringede alligevel efter en taxa. Tiltalte sagde ”Du kan gøre hvad fuck du vil! Men jeg forstår ikke, hvordan du kunne være utro”*. Afhørte nægtede at have været utro. Imens afhørte var ved at bestille en taxa på en taxa-app, rakte Tiltalte ind over hendes mobil og afbrød bestillingen.” , forklarede vidnet, at dette skete efter den tredje gang, hvor hun havde forsøgt at ringe efter en taxa. Hun brugte ikke en app til at bestille taxaen.

Hun kendte en gang en person, der hed Person 1. Hun havde været ude med Person 1 et par gange. Under en episode hjemme hos hende havde Person 1 meget fuld og havde skubbet hende op ad en væg, og hun havde da sagt til Person 1, at han skulle hjem. Hun fortalte tiltalte om denne episode med Person 1, men hun for-talte ikke om hendes forhold til Person 1. Hun fortalte tiltalte om episoden, fordi tiltalte gennembankede hende, og hun var nødt til at fortælle ham noget. Un-der en samtale med tiltalte kom hun til at kalde ham for Person 1 ved en fejl, for-di hun var dårlig til det med navne. Tiltalte blev sur over, at hun kaldte ham Person 1. Hun havde ikke været utro med Person 1. Hun er også kommet til at kalde

sine veninder forkerte navne.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 71, hvoraf fremgår: ” *Imens afhørte så på det, tog Tiltalte pludselig en masse piller frem. Han indtog ca. 10 stk. De var i en pose, som han bar rundt på i lejligheden.* ” , forklarede vidnet, at det er korrekt, at hun havde forklaret sådan til politiet. Tiltalte tog piller og stoffer flere gange i lejligheden. Dog tog han først piller efter, at de havde været ude og spise. Pillerne virkede beroligende på ham. Det var man-ge forskellige piller. Der var piller for depression og angst og nogle beroli-gende piller. Pillerne havde en god effekt på ham. Han var ikke voldelig, når han tog pillerne.

Som hun husker det, var rækkefølgen, at tiltalte røg hash og tog narkotika, og at han så blev voldelig og slog hende. Derefter blev han ked af det, og så tog han piller og blev rolig.

Han tog piller efter, han slog hende. Han slog hende omkring 20 gange med hammeren.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 72, hvoraf fremgår: ” *Afhørte havde svært ved at huske, hvor mange gange han slog hende med hammeren i alt, men det var ca. 10-15 gange.* ” , forklarede hun, at det var korrekt, at hun havde sagt 10-15 gange til politiet. Hun var i chok, og det kunne også have været 20 gange, at han slog hende.

Hun kunne godt gå på benene efter slagene, men det gjorde ondt. Hendes ben var ikke brækkede, men hun havde mange mærker på benene. Han havde slået hende hårdt. Billederne af benene blev først taget på hospitalet om fre-dagen, og hun havde fået slagene med hammeren om mandagen.

Forevist fotorapport af 16. november 2024, bilag D-2-3-0-0, fil 1, side 105, foto 7 og 8, forklarede vidnet, at mærkerne på benene var begyndt at blegne, da billederne blev taget. Der havde været flere mærker end dem, der ses på billederne. Nogle af mærkerne var gået væk. Der var gået 5 dage, fra hun fik slagene til, at billederne blev taget. Tiltalte slog hende med hammeren på skinnebenene, på siden af lårene, på hofterne, på venstre flanke og primært på venstre arm.

Da hun talte med personalet på hospitalet, var hun ikke sig selv. Hun sov det meste af tiden, fordi hun havde hjernerystelse. Hun var i chok og havde hovedpine. Hun havde mange smerter. Hun husker i dag ikke meget fra aftenen på hospitalet. De tog billeder af næsten hele hendes krop. Hun fortalte dem, at hun var blevet slået med skæftet på en hammer.

Hun talte ikke i telefon med nogen, mens hun var i lejligheden, heller ikke med sin datter eller sin veninde. De stod begge for at bestille mad. Det hele blev bestilt on line fra hendes telefon, da hun også skulle betale for maden.

Tiltalte sad ved siden af hende hele tiden, når hun sad med sin telefon. Hun havde ikke mulighed for at sende en besked eller ringe til nogen, for så ville tiltalte se det. Tiltalte havde hele tiden en kniv.

Tiltalte havde alle telefonerne med sig, når han gik ud på toilettet. Døren var altid åben til toilettet, når han var derude, uanset hvad han skulle på toilettet. Når hun i dag tænker tilbage, havde hun haft mulighed for at gå ud af lejligheden, men i situationen turde hun ikke, fordi han truede hende og hendes børn. Han fortalte om Hells Angels, og om at der var nogen, der stod vagt nede foran opgangsdøren, og hun troede på ham. Hans lejlighed lå på 3. sal, og man kunne ikke se opgangsdøren fra hans lejlighed.

Foreholdt sin forklaring samme bilag, fil 1, side 73, hvoraf fremgår: ” *Afhørte ville ikke gå, da hun var bange, og fordi han havde hendes mobil.* ”, forklarede vidnet, at hun ikke ville efterlade sin mobil og taske, da alle hendes oplysninger med adresse og lignende lå i tasken. Det var derfor, at hun var bange. Det var ikke primært på grund af telefonen.

Foreholdt sin forklaring samme bilag, fil 1, side 73, hvoraf fremgår: ” *Tiltalte rejste sig til sidst fra sofaen og tog afhørtes mobil. Han gik ind på Lokation og slukkede for den, da afhørtes datter på 18 år, Vidne 3, ellers kunne se, hvor hun var. Han tog derefter sin egen mobil og ringede til en person, der skulle få fat i afhørtes eksmand, som skulle køres til Tiltaltes lejlighed. Afhørte mente ikke, at Tiltalte virkelig havde ringet til nogen, han havde bare fået det til at se sådan ud.* ”

Afhørte forsøgte at bevare roen. Tiltalte begyndte at græde og sagde, at det ikke var meningen, og at han aldrig ville gøre det igen. Afhørte ville ikke gå, da hun var bange, og fordi han havde hendes mobil. ”, forklarede vidnet, at det ikke var hendes telefon, der afholdt hende fra at gå. Det var, fordi hun var bange for sig selv, sine børn og børnebørn, at hun ikke gik fra lejligheden.

Vidnet forklarede videre, at det var korrekt, at der ikke skete noget den første nat, de sov sammen efter koncerten. Natten efter de havde været ude at spise, og hvor tiltalte havde været voldelig, var de vågne næsten hele natten. De befandt sig i stuen. Tiltalte snakkede og snakkede, og til sidst måtte hun gå i seng, fordi hun var meget træt og ikke kunne klare mere.

Foreholdt sin forklaring samme bilag, ”Afhøringsrapport Forurettede” af 16. november 2025, bilag D-2-1-1-0, fil 1, side 73, hvoraf fremgår: ” *Der skete ikke mere om natten. Tiltalte forsøgte ikke at voldtage afhørte, og han slog hende ikke igen* ”, forklarede vidnet, at det var korrekt. Det skyldtes, at hun var bange, at hun ikke forsøgte at gå. Tiltalte havde låst døren og havde sagt, at der stod nogen og ventede på hende.

Forevist fotomappe af tiltaltes lejlighed, bilag B-1-2-0-0, fil 1, side 25, foto 4C og 4D, forklarede vidnet, at hun lå i den side af sengen, der var tættest

ved vinduet. Tiltalte sov med fire telefoner i hænderne. Vidnet husker ikke, hvor hendes taske var. Tiltalte var meget vågen, og han var ved hende hele tiden. Hvis hun gik ud i køkkenet, gik han med, og hvis hun gik på toilettet, var han også ved hende.

Foreholdt sin forklaring samme bilag, fil 1, side 73, hvoraf fremgår: ” *Næste morgen, mandag den 11. november, vågnede de omkring ved 12.00-tiden. Tiltalte røg hash igen.* ”, forklarede vidnet, at det var korrekt, at hun havde forklaret sådan. Tiltalte var allerede stået op, da hun vågnede. Han røg hash. De drak herefter kaffe, og tiltalte blev voldelig.

Hans lejlighed var ikke så stor, så han havde hele tiden overblik over hele lejligheden. Lige så snart hun bevægede sig, var han ved siden af hende. Hun havde derfor ikke mulighed for at flygte. Han var over hende hele tiden. Han havde hele tiden en kniv på sig. Tiltalte blev ikke rolig af at ryge hash. Tiltalte vidste, at når han røg hash, skulle han spise chokolade for ikke at falde helt ned. Hun havde ikke mulighed for at skrive til sin datter, heller ikke når hun bestilte mad. Tiltalte var ved siden af hende hele tiden. Tiltalte skiftede koden på hendes telefon, og han havde hendes telefon i nærheden hele tiden. Hun havde ikke på noget tidspunkt mulighed for at gøre noget. Hvis hun ringede 112, var hun bange for, hvad der ville ske med hende.

Foreholdt sin forklaring samme bilag, fil 1, side 75, hvoraf fremgår: ” *Han gav hende hendes mobil, så hun kunne skrive til Vidne 3, og så tog han mobi-len fra hende igen.* ”, forklarede hun, at hun stort set altid skrev med sin dat-ter på Snapchat. Det var dog på en sms-besked, at hun skrev beskeden til sin datter om, at hvis vidnet ikke var hjemme dagen efter kl. 12, så skulle hun ringe til politiet. Tiltalte havde ikke holdt lige så meget øje med hendes sms-beskeder, og derfor håbede hun, at han ikke ville opdage det. Hver gang hun fik en besked eller en snap, læste tiltalte den og fortalte, hvad hun skulle sva-re. Hendes søn skrev også til hende og spurgte, hvor hun var, og om hun kunne passe børn. Tiltalte så det og spurgte, hvem det var, der skrev. Hun svarede sin søn, at hun var syg og ikke kunne passe hans børn. Vidnet spurgte tiltalte mange gange, om hun måtte få lov til at forlade lejligheden.

Det er korrekt, at der kun var den ene gang, at hun ikke havde lyst til at have sex med tiltalte. De andre gange, de havde haft sex forud for, at hun var tilbageholdt i lejligheden, havde hun haft lyst til at have sex med tiltalte. Den sidste gang de havde sex, sagde hun ikke, at hun ikke havde lyst. Hun var bange for, hvad han kunne finde på at gøre ved hende, hvis hun sagde nej. Hun var gået i seng med tøjet på. Hun lå helt stille, da han havde sex med hende. Hun bevægede sig ikke. Hendes modstand bestod i, at hun lå stille som en dukke. Hun turde ikke gøre modstand eller forsvare sig mod ham. Hun var bange og ville gerne fra lejligheden med livet i behold. Hun græd ik-ke. Hun var lukket og kunne ikke græde. Det gjorde ikke ondt på hende. Det var tiltalte, der tog hendes tøj af. Hun var iført en bluse og joggingbukser, og han tog alt tøjet af hende. Tiltalte fik udløsning og gik væk fra hende.

Hun husker i dag ikke, om hun sagde på hospitalet, at hun var blevet voldta-get. Hun var på det tidspunkt bare glad for at være kommet ud af lejligheden og for, at hendes datter var i sikkerhed. Hun tænkte derfor ikke så meget over, om det kunne kaldes for voldtægt. Hun blev spurgt, om hun var blevet voldtaget, og hun svarede, at det vidste hun ikke. Men hun var blevet voldta-get. Hun var ikke sig selv, da hun var på hospitalet, og det meste af det, der skete på hospitalet, husker hun ikke i dag.

Dagen efter blev hun afhørt af politiet, og da forklarede hun politiet, at hun var blevet voldtaget.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 76, hvoraf fremgår: ” *De havde derefter sex, hvor afhørte lå på ryggen og Tiltalte lå oven på hende. Han fik udløsning. Afhørte gjorde ikke modstand, og hun græd ikke. Det gjorde ikke ondt på hende. De Tiltalte var færdig, lagde han sig til at sove. Af-hørte tog det samme tøj på igen og lagde sig til at sove. Hun tog tøjet på for at føle sig mere beskyttet*”, forklarede vidnet, at det var korrekt, at hun havde forklaret sådan til politiet. Det var voldtægt. Det var ikke efter fælles vilje, at de havde sex.

Den ene dag var der to unge mænd i lejligheden. Hun var ikke i samme rum som de to mænd. Mændene vidste godt, at hun var der. Hun kunne høre, at tiltalte sagde til dem, at han havde en luder i lejligheden, der ikke ville gå. Han sagde også, at luderen havde en datter, og at han kunne fortælle dem, hvordan de skulle behandle hende. Vidnet kunne høre, at tiltalte kendte dren-gene, og at drengene kaldte tiltalte for onkel. Hun kunne ikke se dem, da hun var i soveværelset, og døren til soveværelset var lukket. Hun kunne høre på de unge mænd, at de var bange for tiltalte på den måde, de svarede på. Dren-gene sagde bare ”Ja onkel, ja onkel” .

De fik mad leveret direkte til hoveddøren alle dage. Når der blev ringet på, gik tiltalte ud i opgangen og tog imod maden. Hun gjorde ikke tegn til dem, der leverede maden, for tiltalte havde sagt til hende, at hun skulle passe på, hvad hun gjorde. Han sagde til hende, at hvis hun forsøgte på noget, ville han dræbe hende. Hun så ikke dem, der kom med maden, men hun håbede hver gang på, at de ville komme så tæt på døren, at de kunne se hende og hun kunne lave tegn til dem.

Vidnet ville helst have, at tiltalte sov i soveværelset. Hun var bange, når han var i stuen og røg hash og tog stoffer hele natten. Hun ville ikke gå i seng før tiltalte, fordi hun ikke vidste, hvad han kunne finde på, når hun sov. Den første aften sagde tiltalte, at han ville sove på sofaen, men hun bad ham om at sove i soveværelset. Den sidste aften ville tiltalte gerne sove i stuen. Hun ville helst have, at han sov i soveværelset. Det var ikke godt, hvis tiltalte sad i stuen og røg hash. Hun ville ikke gå i seng før tiltalte og falde i søvn. Hun sagde derfor, at han skulle sove ved siden af hende. Vidnet havde ikke en op-

fattelse af, at tiltalte ville have sex med hende, for han kaldte hende en møgluder, og hun tænkte derfor, at det heller ikke kunne opfattes som om, hun ville have sex med ham.

Hun tilbød ikke at lave kaffe til tiltalte den sidste aften. Hun lavede - så vidt hun husker - kaffe til sig selv og drak kaffe. Hun husker ikke, om tiltalte drak kaffe.

Vidnet så mange forskellige blisterpakker med piller, og tiltalte tog piller fra alle pakkerne. Tiltalte havde pillerne i en pose, og han havde posen med sig hele tiden. Han gik i panik, hvis han ikke kunne finde posen. De piller, hun fik, kom fra posen. Hun havde ikke givet tiltalte piller.

Efter han havde voldtaget hende, tog han meget narkotika i lang tid. Hun tog selv morfin for at få noget smertestillende, og hun faldt i søvn. Hun vidste derfor ikke, hvor mange stoffer tiltalte tog. Det var hendes opfattelse, at tiltalte var mere påvirket denne aften sammenlignet med de foregående aftener. Vidnet fornemmede, at tiltalte var i tvivl om, hvad han skulle gøre med hende. Han kunne ikke lade hende gå, og han kunne heller ikke beholde hende.

Forevist fotomappe af tiltaltes lejlighed af 16. november 2024, bilag B-1-2-0-0, fil 1, side 25, foto 4C, forklarede vidnet, at hun ikke måtte gå tæt på vinduerne, fordi hun ikke måtte få nogen til at kigge op på hende.

Da hun vågnede dagen efter voldtægten, lå tiltalte med alle fire telefoner i hænderne. Han bevægede sig ikke, og han bemærkede ikke, at hun gik på toiletet. Hun vidste ikke, hvor han havde gemt hendes taske. Da hun gik i seng, havde tasken ligget i sofaen. Hun gik ind i stuen for at se, om tasken lå der, men hun kunne ikke se tasken. Tiltalte måtte have gemt den. Hun tænkte, at det var lige meget med hendes ting, hun skulle bare ud af lejligheden. Da hun flygtede, tog hun først hjem. Hun ringede ikke til politiet til at begynde med, fordi tiltalte havde sagt, at han ville slå hele hendes familie ihjel. Politiet kunne beskytte vidnet, men de kunne ikke hjælpe hendes datter. Politiet kunne hjælpe hende, fordi hun havde været udsat for fare. Det havde hendes datter ikke. Vidnet var meget bange, og hun ville bare have sine ting tilbage, da han havde alle hendes oplysninger, herunder sygeskringsbevis, dankort, guld og telefon. Hun ville gerne melde tiltalte til politiet, men hun var bange.

Forevist rapport "Oversættelse af besked" af 6. august 2025, bilag G-1-5-1-0, fil 1, side 173, hvoraf fremgår: "*Herre, hvis du er vågen. Jeg vil bare si-ge, at du har stødt på den forkerte kvinde, min kære.*"

Jeg har det hele, jeg ved det hele, alt er skrevet ind på det sikre sted. Du har tid indtil i morgen til at aflevere mine dokumenter. Ellers kommer "brødrene" og tager (henter) dem. Og du ved jo, at de elsker det, du har gjort. Og sønnerne bliver superglade, når de hører, hvor sød deres far er.

Vallensbæk 7Eleven i morgen (uforståeligt) tøj og telefon. Og hold sig (dig) væk fra kvinder din psykopat", forklarede vidnet, at hun skrev dette til tiltalte for at få sine ting tilbage. "Brødrene" henviste til tiltaltes brødre, altså medlemmerne fra Hells Angels. Tiltalte havde sagt, at hans brødre fra Hells Angels ville dræbe ham, hvis de fandt ud af, at han havde slået hende. Hun forsøgte at gøre tiltalte bange ved at sige, at hun havde noget skrevet ind. Hun var i chok, og hun forsøgte bare at få sine ting tilbage. Hun skrev til ham med det samme, efter at hun var kommet hjem. I dag kan hun ikke nær-mere forklare logikken bag det. Hun var bange og fokuserede mest af alt på at beskytte sine børn. Da politiet kom, skiftede hun mening med hensyn til at anmelde ham. Hun ville da gerne anmelde det, fordi han var farlig mand, som ikke bare skulle gå frit omkring. Da det først var anmeldt, ville hun gerne for-klare om episoden.

Hun havde ikke været i bad, da hun var til undersøgelse på hospitalet, og hun havde det samme tøj på. Hun blev undersøgt på hospitalet, og der blev taget DNA-prøver

Hun fik udleveret sin telefon, efter at tiltalte var blevet anholdt. Hun åbnede selv telefonen, efter at tiltalte havde skiftet koden. Det kunne hun gøre via sit Apple-id. Beskederne, der var sendt mellem hende og tiltalte på Tinder, blev slettet, da hun slettede appen. Opkald og beskeder mellem hende og tiltalte skete over Whats App, og det var blevet slettet, da hun fik telefonen tilbage. Det må være tiltalte, der havde slettet dette. Politiet havde adgang til hendes telefon, inden hun fik den udleveret. Hun gav politiet koden til sin telefon. Politiet havde hendes telefon frem til den 14. januar 2025. Hun ved ikke, hvad politiet har set på i hendes telefon.

Adspurg af retsformanden forklarede vidnet, at hun og tiltalte talte dansk sammen. Hun taler makedonsk, og tiltalte forstod ikke makedonsk. Tiltalte talte vist tyrkisk.

Adspurg af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun efterfølgende kom på krisecenter, fordi politiet ikke vidste, hvor tiltalte var. Hun kunne ikke bo i sin lejlighed, så længe politiet ikke vidste, hvor tiltalte var. Tiltalte havde hendes adresse, hvorfor det var det sikreste for hende at være på krisecenter. Hun var på krisecenter i to uger."

Vidne 1 har som vidne forklaret om forhold 1,

"at hun er veninde med Forurettede 1. De har kendt hinanden i 3 år. Hun kender ikke tiltalte og har aldrig mødt ham. Hun vidste, at Forurettede 1 var begyndt at date, men Forurettede 1 fortalte hende ikke specifikt, hvem hun datede. Hun hørte først noget om tiltalte efter episoden. Hun talte normalt med Forurettede 1 hver dag og oftest over FaceTime, da Forurettede 1's dansk ikke altid var så godt, og hun over FaceTime kunne se Forurettede 1's ansigt. Hun blev bekymret, da Forurettede 1 ikke svarede på hendes beskeder eller opkald. Hun kunne se, at

Forurettede 1 havde åbnet beskederne. Hun husker ikke datoerne, men der gik 5-6 dage, hvor Forurettede 1 ikke reagerede på beskederne, og hun ikke hørte no-get fra hende. Det var ikke normalt. Hun ringede til Forurettede 1 mange gange.

Hun ringede til Forurettede 1 flere gange om fredagen, og Forurettede 1 skrev, at hun ikke kunne snakke nu. Vidnet blev insisterende og ringede op igen på Snap, og da Forurettede 1 tog telefonen, kunne vidnet se, at Forurettede 1 var forslå-et. Hun var hævet i ansigtet, var blå omkring øjnene og havde blodsprængte øjne.

Vidnet spurgte, hvad der var sket, og Forurettede 1 sagde, at hun var bange for, at han skulle gøre hendes børn noget. Forurettede 1 fortalte kort, hvad der var sket, og vidnet opfordrede Forurettede 1 til at ringe til politiet, men det ville hun ikke. Hun ville ikke have politiet indblandet, da tiltalte havde hendes adresse, nøglerne til hendes lejlighed og hendes telefon, og hun var bange for, at tiltal-te skulle gøre hendes børn noget. Forurettede 1 sagde også, at tiltalte havde fortalt, at han var rockerrelateret. Vidnet ringede så selv til politiet.

Vidnet aftalte med Forurettede 1's datter, at de skulle hente vidnet. De kørte til Forurettede 1's datters kæreste, fordi de ikke turde være i Forurettede 1's hjem. Da vidnet så Forurettede 1, kunne hun se, at Forurettede 1 også havde mærker på hal-sen. Forurettede 1 sagde, at hun havde fået mærkerne på halsen, da han havde kvalt hende. Forurettede 1 så forfærdelig ud og var meget rystet.

Politiet oplyste, at de ikke havde tid til at afhøre Forurettede 1 nu, og at de skulle tage på skadestuen. Da de ankom til Rigshospitalet, så vidnet, hvor forslået Forurettede 1 var, og det gik da op for vidnet, hvor voldsomt det var. Det var svært for vidnet at forstå, hvordan andre mennesker kunne gøre sådan noget. Forurettede 1 var igennem mange undersøgelser, og hun så, at der blev taget bil-leder af Forurettede 1.

Forurettede 1 fortalte, at hun havde været på date med en mand, og at manden var blevet mærkelig, efter at de havde spist frokost, fordi han havde mistet sit dankort. Han havde bedt Forurettede 1 om at komme med op i hans lejlighed og hjælpe ham. I lejligheden var han gået amok og havde slået hende med en hammer.

Ifølge Forurettede 1 var manden meget vekslende i sit humør og skiftede mellem at sige, at hun måtte gå og true hende. Hun fortalte om en nøglering med en lommekniv, som han blev ved med at tage frem. Man kunne trykke på den, og så kom der en kniv ud. Forurettede 1 fortalte også om en kniv, som manden havde brugt. Manden skiftede fra at love hende, at der ikke skete mere, til så at banke hende igen og til at ville have sex med hende.

Forurettede 1 fortalte, at manden brugte hendes familie og børn til at true hende, og at han sagde, at han var rockerrelateret, og at der blev holdt øje med hen-de i lejligheden. Hun havde ikke svaret vidnet, fordi han havde overvåget

hendes telefon, og han havde svaret på hendes SMS'er. Forurettede 1 sagde, at han havde overvåget hende, og at han også havde svaret Forurettede 1's datter, når hun skrev til Forurettede 1.

Forurettede 1 fortalte, at han på et tidspunkt ville have sex med hende. Det var vist lige efter, at han havde kvalt hende. Forurettede 1 var bange for ham, og at hun følte sig nødsaget til at have sex med ham for, at han ikke skulle gå amok igen. Forurettede 1 sagde, at manden tog mange stoffer, og at hun også havde fået stoffer. Hun var bange for manden, hvorfor hun indvilligede i at tage stoffer for at få ro.

Han havde både slået hende med knyttet hånd og havde kvalt hende, før han ville have sex med hende.

På et tidspunkt var manden besvimet eller faldet i søvn, efter at han havde taget stoffer, og Forurettede 1 havde da set sit snit til at komme ud. Forurettede 1 havde ikke sagt noget om, at hun skulle have givet manden nogle piller. Det kunne vidnet ikke forestille sig, at hun havde gjort.

Forurettede 1 fortalte, at manden sad med en kniv stort set hele tiden, og at han nogle gange tog han den frem og stak den frem mod Forurettede 1. Han stak hende ikke. Vidnet bed mest mærke i det med hammeren, fordi det var så voldsomt, men også i det med kniven, og at hun var blevet kvalt.

Forurettede 1 virkede meget chokeret. Hun sad bare og stirrede ud i luften både før og efter politiet kom.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun og Forurettede 1 havde kontakt stort set hver dag. Vidnet vidste ikke, at Forurettede 1 var begyndt at date tiltalte. Det var ikke underligt, at vidnet ikke vidste det. Forurettede 1 fortalte ikke alt om sit privatliv. Det var vidnets indtryk, at Forurettede 1 havde været ude med tiltalte et par gange forud for episoden.

Vidnet husker, at Forurettede 1 havde nævnt noget med en koncert, men vidnet husker ikke, om Forurettede 1 var til koncerten sammen med tiltalte eller først mødtes med ham efter koncerten. Forurettede 1 fortalte, at hun havde spist frokost med tiltalte i By 1. Vidnet husker ikke, hvornår det var, men det var nok 5-6 dage inden episoden. Hun ved ikke, om Forurettede 1 inden da havde sovet hos tiltalte.

Vidnet var ikke bekendt med de personer, som Forurettede 1 datede. Hun kendte ikke noget til en mand, der hed Person 1, men hun har hørt om en Person 4, som Forurettede 1 datede for et par år siden. Det var efter, at Forurettede 1 og hendes eksmand var gået fra hinanden. Forurettede 1 havde fortalt vidnet, at hun tidlige-re havde været udsat for en voldelig date, der havde kastet hende op ad en væg. Vidnet bad den gang også Forurettede 1 om at gå til politiet, men det ville hun ikke. Forurettede 1 var generelt lidt bange for at gå til politiet. Vidnet tæn-

ker, at det kan være fordomsfuldt at date som muslimsk kvinde, og Forurettede 1's familie ville nok ikke sætte pris på det.

Da vidnet kom hjem til Forurettede 1's datters kæreste, hvor Forurettede 1 opholdt sig, fortalte Forurettede 1 vidnet, hvad der var sket. Forurettede 1 var flygtet tidlige-re på dagen. Vidnet ankom omkring kl. 19.

Forurettede 1 fortalte vidnet, at de voldelige ting var sket hos tiltalte over 5-6 da-ge. Forurettede 1 havde været bange for at forsøge at flygte. Forurettede 1 fortalte, at der havde været personer ved døren, men der havde ikke været nogen inde i lejligheden. Vidnet ved ikke, hvordan Forurettede 1 fik mad i de dage.

Vidnet husker ikke præcis, hvilke dage hun ringede til Forurettede 1, men det var højst sandsynligt hver dag. Vidnet var på daværende tidspunkt selv presset, og Forurettede 1 kunne også have dage, hvor hun ikke ville snakke, men Forurettede 1 plejede så at skrive, at hun ikke havde overskud. Vidnet talte også med Forurettede 1's datter, Vidne 3, som også var bekymret. Vidnet ved ikke, hvorfor hun ikke reagerede. Vidnet er sikker på, at hun både ringede og skrev til Forurettede 1. Vidnet skrev bl.a. "Er du død eller hvad" .

Da vidnet ankom til Vidne 3's kærestes lejlighed, var både Vidne 3, hendes kære-ste, Person 12, og Forurettede 1 der. De hørte alle, hvad Forurettede 1 fortalte.

Politiet spurgte Forurettede 1, om hun var blevet voldtaget. Forurettede 1 var i tvivl, om hun var blevet voldtaget, men hun sagde, at hun havde haft sex. Forurettede 1 blev så spurgt, om det havde været frivilligt, og det var Forurettede 1 i tvivl om. De blev dog enige om, at hvis man var blevet truet med en hammer, så var det ikke frivilligt. Dette hørte Vidne 3 også. Forurettede 1 var blevet slået med skæftet af en hammer på benene og i hovedet.

På Rigshospitalet var vidnet ikke med til alle undersøgelserne.

Foreholdt afhøringsrapport anmelder Vidne 1 af 16. november 2024, bilag F-4-1-0-0, fil 1, side 120, hvoraf fremgår: "*Afhørte forklarede indledningsvist, at hun var en tæt ven af Forurettede 1 og hendes familie. Hun oplyste at hun havde været med Forurettede 1 på rigshospitalet og var til stede under den indledende afhøring af politiet.*", forklarede vidnet, at det godt kan passe, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun ved ikke, hvad den ind-ledende afhøring var, men hun var til stede, da politiet talte med Forurettede 1 på hospitalet. Hun sad ikke med til afhøringer hos politiet.

De snakkede sammen i 45 minutter hos Person 12, mens de ventede.

Adspurgt af anklageren på ny forklarede vidnet, at Forurettede 1's eksmand nok ville blive skuffet, hvis han fandt ud af, at hun datede, men Forurettede 1 havde ikke en mand på det tidspunkt. Hun var flyttet fra sin mand."

Vidne 2 har som vidne forklaret om forhold 1,

"at han arbejdede som varmemester i et boligselskab. En dag kort efter kontortid, nok omkring kl. 12-13-tiden, kom en kvinde ind på kontoret. Kvinden havde t-shirt og solbriller på, og hun var ikke klædt efter vejret. Kvinden havde også bukser på. Han så ikke, hvilke sko, kvinden havde på. Kvinden virkede rystet, men hun prøvede at kontrollere det. Vidnet spurgte kvinden, hvad der var galt, og da kvinden tog sine solbriller af, kunne vidnet se, at hun havde et blåt øje. Vidnet husker ikke, om hun havde et eller to blå øjne. Kvinden fortalte vidnet, at hun var blevet holdt fanget af en mand i By 1, og at hun var kommet derfra uden at få sine ting med. Hun boede i en af bolig-selskabets lejligheder, og hun bad vidnet om at lave nye nøgler til hende. Dette kunne vidnet godt, og han opfordrede kvinden til at kontakte politiet. Kvinden ville ikke kontakte politiet, da hun var bange for manden. Manden, der havde holdt hende fanget, var voldelig og havde været rocker. Hun ville ikke anmelde ham. De havde datet i et stykke tid, og han var pludseligt ble-vet aggressiv. Hun var bange og græd. Vidnet gav kvinden en jakke og noget at drikke. Vidnet havde et flytte- og indflytningssyn, hvorfor han gik lidt frem og tilbage.

Vidnet lavede nøgler til kvinden. Kvinden havde prøvet at kontakte sin dat-ter, men hun kunne ikke få fat på hende. Det viste sig, at kvindens datter var hjemme, men at hun lå og sov. Kvinden havde også prøvet at ringe til sin eksmand. Kvinden sagde ikke, hvad der var sket med hendes ansigt, men vidnet kunne forestille sig, at hun var blevet slået.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at kvinden kom omkring kl. 12-13. Der var ringeklokker til lejlighederne, men det var ikke altid, at de virkede. Kvindens lejlighed var ca. 90 kvm. Kvinden prøvede at ringe til datteren og eksmanden fra vidnets telefon, men hun fik ikke fat i dem. Eksmanden skrev tilbage til vidnet et par dage efter.

Vidnet kunne lave nøgler til kvinden på stedet. Man lavede nøglerne ved at sætte dem til en computer sammen med en kode. Kvinden fortalte, at hun havde datet en mand. I starten var det gået stille og roligt, men pludseligt var han blevet aggressiv, og hun var blevet holdt fanget. Manden havde gjort ting ved hende. Vidnet ved ikke, hvor længe de havde datet.

Kvinden havde ikke villet involvere politiet, da hun var bange. Et par dage senere fortalte kvinden, at hun havde kontaktet politiet."

Vidne 3 har som vidne forklaret om forhold 1,

"at hun første gang hørte, hvad der var sket med hendes mor, Forurettede 1, da hendes mor kom hjem. Vidnet og hendes daværende kæreste lå og sov i hendes mors lejlighed i By 2, da moren kom hjem. Hun husker i dag ikke, hvilken ugedag det var.

Hendes mor kom ind og spurgte, om de kunne tale sammen, da hun havde brug for hjælp. Hun stod op og gik ind til sin mor. Hendes mor havde solbril-ler på, og da hun tog dem af, kunne vidnet se, at hendes mor havde mærker i ansigtet. Hendes mor begyndte at græde og sige undskyld. Da hendes mor var faldet lidt til ro, fortalte hun, hvad der var sket. Hun havde mærker i hele ansigtet, herunder ved øjnene og ved hagen, og hun var hævet i hele hovedet. Hun rystede og var bange. Vidnet sagde til sin mor, at det ikke var hendes skyld. De vækkede hendes daværende kæreste og fortalte ham, hvad der var sket.

Op til den dag havde hun haft kontakt med sin mor næsten hver dag. De havde aftalt, at de skulle spise sammen, men hendes mor var ikke kommet hjem. Hendes mor havde sagt, at hun var sammen med en veninde og havde druk-ke, og at hun derfor ikke kunne komme hjem. Hendes mor kom ikke hjem, og til sidst skrev hun til hende og spurgte, hvornår hun kom hjem, da hun føl-te, at hendes mor havde valgt hende fra. Hendes mor svarede, at hun ikke kunne komme hjem, og hun skrev også undskyld. Dagen før hendes mor kom hjem, skrev hun til sin mor og spurgte, hvad hun havde lavet. Hendes mor svarede, at hun havde været derhjemme og slappe af, men vidnet vidste, at det var løgn, for hun havde selv været i sin mors lejlighed, og hendes mor havde ikke været hjemme. Hun tænkte, at der var noget galt, og at hun - hvis hendes mor ikke kom hjem dagen efter - ville ringe til politiet. Samtidig fik hun det pludseligt dårligt; hun kunne mærke, at der var noget galt med hendes mor.

Hun ringede til sin mor i løbet af de dage, hvor moren ikke var hjemme, men moren tog kun telefonen den første nat. Det var under den samtale, at hendes mor sagde, at hun var hos en veninde og ikke kunne komme hjem, fordi hun havde drukket, men at hun ville komme hjem dagen efter. Under den samtale lød hendes mor okay.

Da hendes mor var kommet hjem og havde taget sine solbriller af, fortalte hun, at hun havde mødtes med ham, tiltalte, og at hun var taget hjem til ham for at hjælpe ham med noget. Vidnet husker i dag ikke, hvad det var, at hendes mor skulle hjælpe med. Da hendes mor kom hjem til tiltalte, fik hun ikke lov til at gå, og det havde hun ikke fået lov til i de 5-6 dage, hun var i lejligheden. Hun var blevet banket og voldtaget, og tiltalte havde hendes telefon og alle hendes ting, og hun kunne derfor ikke stikke af. Da hun til sidst så en mulighed for at flygte, og så var hun stukket af. Tiltalte havde på det tids-punkt stadig hendes mors telefon, og vidnet skrev en besked til morens tele-fon, hvor der stod, at hun tog til fødselsdag. Dette gjorde hun for at få tiltalte til at tro, at hun ikke var i sin mors lejlighed. Tiltalte svarede på bosnisk, at han havde ondt i ørene, hvilket er et ordsprog, der betyder, at man er lige-glad.

Hun var med sin mor på hospitalet. Siden episoden har hendes mor været stresset og bange for, at der skulle ske noget. Det er et traume for hendes

mor, og hun har ikke været sig selv siden. Det er svært for hende at forklare det, men hendes mor har ændret sig.

De beskeder, hun fik fra sin mor de pågældende dage, var skrevet på samme måde, som hendes mor plejede at skrive.

Adspurgte af forsvareren forklarede vidnet, at hun skrev med sin mor på Snapchat. De skrev altid sammen over Snapchat. De havde dagligt kontakt på Snapchat, og det havde de også i de dage, men hun fik kun et svar fra sin mor om dagen, selvom hun selv skrev til sin mor mange gange om dagen. Mange af beskederne blev bare åbnet, uden at der kom et svar. Hun ringede til sin mor både på telefon og på videoopkald, men hendes mor tog kun tele-fonen en enkelt gang, og det var den første dag. Det var et videoopkald. Hun husker ikke, hvilken ugedag det var, men det var hen ad aftenen. Hendes mor havde da ingen mærker. Hendes mor virkede lidt underlig, men vidnet troede, at det skyldtes, at hendes mor havde drukket, for det havde hun fortalt, at hun havde. Hendes mor virkede lidt ude af sig selv, men sådan kan folk jo virke, når de har drukket, så det tænkte vidnet ikke nærmere over. Hun kunne se, at der var en væg bag hendes mor under samtalen på videoopkaldet. Hun kunne ikke se andet. Hun kunne ikke høre, om der var nogen til stede. Der var helt stille, og der var ingen, der blandede sig i samtalen. Hun husker ikke, om hendes mor snøvelede.

I de pågældende dage sov hun i sin mors lejlighed hver nat, og det var også der, hun mest opholdt sig. Af og til var hun dog hjemme hos en veninde eller sin daværende kæreste. Hun sov ikke hos sin kæreste i de dage.

Hun modtog ingen sms-beskeder fra sin mor i de dage. Hun modtog kun en sms-besked fra sin mor den sidste dag, hvor moren kom hjem. Hendes mor havde skrevet en sms-besked fra en andens telefon. Telefonen tilhørte vist nok en af dem fra boligselskabet. Hendes mor skrev da, at hun var bange, og at vidnet skulle gemme sig.

Politiet har ikke udlæst vidnets telefon. Så vidt hun husker, viste hun beskederne fra hendes mor til politiet, da hun var til afhøring, men hun husker det ikke med sikkerhed. Hun har ikke afvist, at politiet måtte se i hendes telefon, men hun husker ikke, om de gjorde det.

Da hendes mor kom hjem, lå vidnet og hendes daværende kæreste og sov i hendes mors værelse. Der blev banket på, og hendes mor kom ind i lejligheden. De skyndte sig hjem til hendes daværende kæreste, fordi de var bange for at blive i morens lejlighed, da de ikke vidste, om tiltalte ville komme. De var kun i hendes mors lejlighed i cirka 15 minutter, inden de kørte hjem til kæresten. Hun fik en kort forklaring fra sin mor om, hvad der var sket, mens de stadig var i lejligheden. Hendes mor fortalte, at hun var blevet holdt inde-spærret, slået og voldtaget. Hendes mors veninde kom også hjem til vidnets daværende kæreste senere på dagen.

Vidnet sagde til sin mor, at de skulle ringe til politiet, og at hun skulle på hospitalet, men det ville hendes mor ikke, fordi hun var bange. Hjemme hos hendes daværende kæreste gentog hendes mor, at hun var blevet tilbageholdt, slået og voldtaget. Hendes mor sagde også i telefonen, da hun talte med politiet, at hun var blevet tilbageholdt, slået og voldtaget. Vidnet hørte telefonsamtalen med politiet. Så vidt hun husker, var hendes mors veninde også til stede, da hendes mor ringede til politiet.

Hun var med sin mor på hospitalet, men moren ville ikke have, at hun var til stede under undersøgelserne, så hun hørte ikke, hvad hendes mor sagde til politiet og personalet på hospitalet.

Hendes mor fortalte hende, at tiltalte ikke havde givet hende lov til at forlade lejligheden, og at hun var blevet banket. Dørene havde været låst, og hun havde fået at vide, at der stod en person nedenfor og holdt øje med, om hun forsøgte at flygte fra lejligheden.

Hun vidste ikke, at hendes mor datede mænd. Hendes mor havde tidligere overnattet ude enkelte gange. Hun havde ikke hørt noget om, at en anden mand på et tidligere tidspunkt skulle have været voldelig overfor hendes mor.

Adspurgt af anklageren på ny forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hendes mor havde været til koncert den dag, da de talte sammen i et videoopkald.

Hendes mor fortalte, at manden, der holdt hende indespærret, havde sagt, at der stod en person neden for opgangen, og at personen ville opdage det, hvis hun forsøgte at flygte. Hun fortalte ikke noget om, hvem det var.

Adspurgt af retsformanden forklarede vidnet, at hun mener, at hendes mor kom hjem til lejligheden ved klokken 11-12-tiden."

Vidne 4 har som vidne blandt andet forklaret om forhold 1,

"at han kender tiltalte. Tiltalte er hans rigtig gode vens onkel. Han husker ikke tiltaltes adresse, men tiltalte boede overfor en skole. Han har været i tiltaltes lejlighed 4-5 gange. Han har hjulpet tiltalte med at handle for ham, og de har røget en joint sammen. Der har aldrig været problemer. Tiltalte har haft mange besøg af kvinder. Tiltalte er en god mand. Han husker i dag ikke, om han var i tiltaltes lejlighed i november 2024, mens der var en kvinde til stede.

Foreholdt sin forklaring, gengivet i afhøringsrapport af 28. juli 2025, som vidnet ikke har gennemlæst eller underskrevet, bilag F-17-1-0-0, fil 1, side 155, hvoraf fremgår: "*Afhørte havde kun stået i opgangen i døråbningen til Tiltaltes lejlighed disse to gange. Adspurgt, svarede afhørte, at der havde været en kvinde i lejligheden. Tiltalte havde sagt "hils på min dame" og kvinden*

havde siddet i Tiltaltes sofa og set tv. ”, forklarede vidnet, at han husker episoden. Han havde været i Bilka for at handle for tiltalte. Han kom og afleverede varerne til tiltalte, og han og tiltalte røg en joint sammen. Vidnet stod i indgangen til lejligheden, og damen sad i sofaen i stuen. Der var stearinlys tændt, og der stod snacks på bordet. Alt så normalt ud. Damen sagde hej og vinkede til vidnet.

Tiltalte sagde, at damen havde en datter, og hvis der skete datteren noget, skulle vidnet hjælpe, hvortil vidnet svarede, ”ja ja, selvfølgelig onkel”. Han talte ikke med damen, da han havde respekt for andres damer. Han handlede for tiltalte i den periode, fordi tiltalte havde ondt i ryggen. Han havde handlet helt almindelige dagligdagsvarer så som tandpasta, toast, te og lignende. Han var hos tiltalte om eftermiddagen. Han husker i dag ikke, hvordan kvinden så ud. Han kiggede ikke så meget på hende, idet han talte med tiltalte. Det tog ca. 5 minutter at ryge en joint, og så gik han igen. Han ville ikke forstyrre, når tiltalte havde en dame på besøg. De stod ved indgangen til lejligheden, og damen kunne da klart og tydeligt høre, hvad han og tiltalte talte om. Efterfølgende røg de i opgangen, og hoveddøren var da lukket. Han husker i dag ikke, hvad de talte om. Der var ikke noget usædvanligt ved episoden.

Adspurgt af anklageren fortalte vidnet, at det var den 10. december, at han var i lejligheden, efter at han havde handlet for tiltalte. På det papir, han har modtaget fra retten i e-Boks, står der den 10. december. På papiret står der også, at retssagen vedrører datoerne fra den 10. til den 15. december 2024.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 155, hvoraf fremgår: ”*Adspurgt, kunne afhørte ikke huske hvornår det var, at han havde været der i 2024, men mente der var omkring september/oktober.*” forklarede vidnet, at han ikke husker, hvad han forklarede til politiet, men at han havde handlet for tiltalte i december.

Han var gode venner med tiltaltes lillebrors søn, og vidnet havde talt med sin ven om sagen. De havde bare talt om, hvordan det foregik, og at han skulle gå ind og forklare det, han vidste og huskede. De havde ikke talt om datoer eller lignende.

Vidnet så ikke så meget på damen i tiltaltes lejlighed. Han mener ikke, at hun havde mærker i ansigtet. Kvinden lå på sofaen med en dyne og så en film.

Han havde købt almindelige dagligdagsvarer for tiltalte, bl.a. til madlavning og rengøring.

Adspurgt af forsvareren på ny forklarede vidnet, at han røg rigtig mange jo-ints, og at han derfor ikke kan huske datoer eller, hvornår han var i tiltaltes lejlighed, men da han fik vidneindkaldelsen, så han på minder på sin Snap-chatstory, og han kunne da set, at han havde handlet for tiltalte den 10. december. I hans story var der en video, han selv havde optaget, hvor han gik

med en pose med varer til tiltalte, og den video var optaget den 10. december 2024.

Foreholdt, at gerningsperioden vedrører november 2024, forklarede vidnet, at han havde læst det som om, at det var december. Hvis andre sagde, at det var i november, så var det i november. Han kunne ikke huske datoer, og han læste papiret i e-Boks som om, at det vedrørte december.

Nu, hvor han ikke har noget papir foran sig, husker han ikke, hvornår episoden fandt sted. Han havde kun været i tiltaltes lejlighed en gang, hvor der havde været en kvinde til stede.

Adspurgte af anklageren på ny og foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 155, hvoraf fremgår: ”*Afhørte forklarede, at Tiltalte havde set en kvinde for 2 år siden. Det var ikke hende som var i lejligheden den pågældende dag, da hun var rejst.*”, forklarede vidnet, at det godt kunne være rigtigt, for tiltalte var damernes ven, men i dag husker han ikke, at han havde set andre damer i tiltaltes lejlighed.”

Vidne 5 har som vidne forklaret om forhold 1,

”at han var tiltaltes underbo. Han har boet i sin lejlighed i 3-4 år. Han husker ikke, hvor længe tiltalte havde boet i lejligheden. Hans indtryk af tiltalte var, at han var flink. Vidnet var opvokset i By 1, og han og tiltalte kendte hinanden fra barndommen. Han havde ikke tidligere oplevet noget usædvanligt, der vedrørte tiltalte. Han havde heller ikke tidligere ringet til politiet på grund af tiltalte. Han havde set tiltalte i opgangen sammen med kvinder.

Tiltalte havde i perioder damer på besøg. Vidnet havde tit hørt larm fra tiltaltes lejlighed. Tiltalte talte højt, når han talte i telefon, og der havde været gæster og skænderier, men det var ikke noget, han havde hæftet sig ved. Han havde ikke hørt gråd fra tiltaltes lejlighed.

Foreholdt sin forklaring, gengivet i afhøringsrapport af 8. juli 2025, hvilken rapport vidnet ikke har gennemlæst eller underskrevet, bilag F-16-1-0-0, fil 1, side 152, hvoraf fremgår: ”*Afhørte havde én gang ringet til Københavns Vestegns Politi, da han kunne høre en kvinde græde fra lejligheden,*” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han havde forklaret sådan til politiet, men det var 2 år siden, og han vidste ikke da, om gråden kom fra tiltaltes lejlighed. Han tænkte den gang, det kunne være en, der var kommet til skade eller havde brug for hjælp, og derfor ringede han til politiet.

Han kom af og til i tiltaltes lejlighed, bl.a. hvis han havde brug for en smøg. Han brød sig ikke om at gå ud i By 1 om aftenen. Han har angst og har været tilknyttet psykiatrien i flere år. Han var oppe i tiltaltes lejlighed cirka en uge før, at tiltalte blev anholdt, fordi han var løbet tør for smøger, og han ville låne en smøg af tiltalte. Tiltalte var påvirket, og vidnet brød sig ikke om at gå

ind hos folk, der var påvirkede. Tiltalte sagde, at han skulle komme ind, og at der var en dame i tiltaltes lejlighed. Vidnet stak hovedet ind og hilste, og damen hilste tilbage. Han fik sin smøg, og så gik han igen. Han var i lejligheden i under et minut. Det var sidste gang, han var i lejligheden.

Han husker ikke, hvordan kvinden så ud, men så vidt han husker, var hun lyshåret. Han så hende kun i et splitsekund, hvor hun tog hånden op og hilste. Han lagde ikke mærke til, at der var noget galt. Han husker ikke, om hun havde mærker i hovedet. Hvis han havde fornemmet, at hun havde været i nød, ville han have reageret. Hvis hun havde blødt, ville han nok have lagt mærke til det. Tiltalte stod tæt på vidnet, og vidnet brød sig ikke om at vende ryggen til påvirkede mennesker, selvom tiltalte altid havde været flink overfor ham. Det gik derfor hurtigt.

Vidnet opholdt sig mest i sin lejlighed, og tiltalte købte ind imellem ind for vidnet, fordi vidnet ikke brød sig om at gå ud i By 1.

Foreholdt sin forklaring, samme bilag, fil 1, side 152, hvoraf fremgår:

”Adspurgt, om afhørte kunne huske at have været på besøg hos Tiltalte i november 2024, svarede afhørte, at han ikke specifikt kunne huske om han havde været oppe ved Tiltalte i omtalte periode. Afhørte havde været der nogle sjældne gange, men kunne ikke præcisere dette nærmere”, forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan til politiet.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at kvinden sad i sofaen, så vidt han husker. Han førte ikke en samtale med hende. Han stak bare lige hovedet ind i stuen, løftede armen og hilste, og gik ud i gangen igen. Det var kun i to sekunder, at han så kvinden. Tiltalte sagde ”kom ind, kom ind” og tilbød vidnet en drink. Tiltalte har altid været meget gæstfri, og han blev altid inviteret ind, men vidnet ville ikke ind denne dag.

Han husker ikke, om der lå en dyne i sofaen. Han husker bedst, at tiltalte var meget påvirket, og at han selv var helt ædru, og at han derfor ikke ville ind. Han var løbet tør for smøger, og han kunne ikke lide at gå ud om aftenen grundet sin angst. Han var pensionist og var næsten altid hjemme.

Det var normalt, at der var råben og larm fra tiltaltes lejlighed. Tiltalte talte højt, og han kunne høre tiltalte, når tiltalte gik i opgangen, fordi han talte så højt, men ellers kunne vidnet ikke høre, når folk gik på trappen. Tiltalte havde tit gæster, og der kom ofte unge mennesker for at besøge tiltalte. Vidnet har mistet noget af hørelsen på sit ene øre grundet en operation, og derfor hørte han heller ikke så godt. Der var meget larm i opgangen, og folk holdt tit fester i weekenden.

Han husker ikke, om der skænderier eller larm fra tiltaltes lejlighed lige netop i den periode.”

Fængselsbetjent Vidne 6 har som vidne forklaret om forhold 3,

"at hun arbejdede i Vestre Fængsel. Hun husker episoden den 9. december 2024. Hun var vagthavende leder i Vestre Fængsel. Hun mødte ind til vagt-havende. Hun skulle afløse Vidne 7, som havde haft en episode med tiltalte tidligere på dagen.

Tiltalte skulle flyttes fra observationscelle til Særlig Sikret Afdeling. Vidne 7 foreslog, at de sammen gik over til tiltalte og fortalte ham det. Hun, Vidne 7, Forurettede 2 og Forurettede 3 gik ind til tiltalte. Hun husker ikke, at der var en med, der hed Person 10. Vidne 7 førte ordet, da han havde haft kontakt med tiltalte tidligere på dagen. Tiltalte var oppe at køre. Tiltalte fik øje på Forurettede 3, der stod bag vidnet. Tiltalte fokuserede på Forurettede 3 og talte kun til hende og sagde, at hun var for ung til at være der, hvad hun lavede der, og om han skulle brække hendes næse. Han så direkte på Forurettede 3, da han sagde det.

Tiltalte var ophidset. Han stod et stykke fra Forurettede 3, og han trådte ikke frem mod hende, men der var for vidnet ikke nogen tvivl om, at truslen var rettet mod Forurettede 3. De skærmede Forurettede 3, og Vidne 7 sagde til tiltalte, at han skul-le stoppe, for det gad de ikke at høre på. De havde ikke fat i tiltalte, der stod op under episoden. Så vidt hun husker, sagde tiltalte ikke noget om rockere eller bander, men hun husker, at han truede Forurettede 3, for det ville de ikke ha-ve.

Foreholdt, at tiltalte har forklaret, at han blev holdt nede og slået, forklarede vidnet, at hun ikke kan genkende dette. Tiltalte blev ikke fastholdt eller slået under episoden. Nogle gange kunne de godt fastholde folk, når det var nødvendigt, men der var ikke nogen magtanvendelse under den pågældende episode.

Vidnet gik ind foran Forurettede 3, så hun blev skærmet, da tiltalte kom med de verbale trusler. Forurettede 3 sagde ikke noget, da tiltalte truede hende. De fulgte tiltalte over på den anden afdeling.

Tiltalte truede Forurettede 3 kort efter, at de havde åbnet døren til hans celle. De åbnede døren for at føre tiltalte over til Særlig Sikret Afdeling. Vidne 7 talte til tiltalte, og så begyndte tiltalte at true Forurettede 3. De havde slet ikke nået noget inden da. Hun deltog ikke i en magtanvendelse den dag.

De kaldte ikke tiltalte for voldtægtsforbryder. Det kunne de aldrig finde på. Hun vidste ikke, hvad han sad inde for. Hun læste kun sigtelserne for de ind-satte, hvis der var noget i relation til vold og sikkerhed. Hun har aldrig ople-vet, at folk, der var sigtet for voldtægt, fik en anden behandling. Tiltalte var ophidset, men det hjalp, at Vidne 7 var der, da Vidne 7 og tiltalte kendte hi-nanden fra en anden gang tiltalte havde været indsat.

Adspurgte af forsvareren forklarede vidnet, at hun deltog, idet tiltalte havde

været opfarende tidligere på dagen, og derfor skulle der være flere, når de åbnede døren. I forbindelse med overdragelsen ved vagtskifte havde Vidne 7 fortalt om en episode tidligere på dagen. Hun har - så vidt hun husker - ikke før haft noget med tiltalte at gøre. Hun har arbejdet i Vestre Fængsel i mere end 20 år, hvorfor hun dog ikke kan udelukke, at hun havde haft noget at gøre med tiltalte ved tidligere indsættelser.

Det var Vidne 7, Forurettede 2, Forurettede 3 og hende, der var til stede, da de åbnede cel-len. Hun husker ikke, at der var en Person 10. Hun var ikke på en afdeling, idet hun sad med det overordnede ansvar for 700 indsatte. Hun vidste derfor ikke, hvad tiltalte sad inde for. På afdelingerne vidste personalet det nogle gange, men det var mest i relation til sikkerhed. Man kunne i systemet slå op, hvad de sigtede sad inde for. Der stod en paragraf eller en beskrivelse, men på for-siden var der alene anført et forhold, uanset om de sad inde for flere sigtelser. Det var ikke altid, at der var en beskrivelse af sigtelsen.

Hun husker ikke, hvorfor tiltalte var ophidset den dag. Vidne 7 spurgte bare, om hun ville gå med, så de var to om at få det afsluttet. Hun, Forurettede 2 og Vidne 7 stod inde på cellen og talte med tiltalte, og Forurettede 3 stod i baggrunden, da tiltalte fokuserede på Forurettede 3 og fremsatte truslerne.

De fulgte tiltalte over på Særlig Sikret Afdeling. Hun husker ikke, om der kom nogen fra den afdeling og hjalp til. Der har været mange episoder efterfølgende. Vidnet var ikke involveret i en magtanvendelse den dag. Hun ved ikke, om der blev tilkaldt en læge til tiltalte senere, da Særlig Sikret Afdeling selv styrede deres afdeling."

Fængselsbetjent Forurettede 3 har som vidne forklaret om forhold 3,

"at hun arbejdede som fængselsbetjent i Vestre Fængsel. Hun var inde i deres observations- og sikringsafsnit, hvor tiltalte kom ind, fordi der havde været en episode tidligere på dagen på en anden afdeling. Vidnet, to kolleger, Vidne 7 og Vidne 6, og en sygeplejerske gik ind på cellen på observationsafsnittet for at tale med tiltalte. Vidne 7 førte ordet i dialogen med tiltalte. Tiltalte var meget opkørt og opfarende og forstod ikke, hvorfor han skulle være der. Det virkede som om, Vidne 7 og tiltalte havde lidt kendskab til hinanden. Tiltalte var opfarende, og vidnet havde derfor meget fokus på ham og var opmærksom på, om han fægtede med armene. Det blev tiltalte provokeret af. Han kiggede på vidnet og sagde, at hun var meget ung og ikke burde være i tjene-ste, og at han ville nikke hende en skalle og brække hendes næse.

Der blev ikke talt nedladende til tiltalte, og han blev ikke kaldt en voldtægtsforbryder. Der var heller ingen, der slog tiltalte. Vidnet stod bare og kiggede, og det blev tiltalte provokeret af.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun var med til at følge tiltalte over på Særlig Sikret Afdeling, hvor han blev modtaget af personalet. Hun

husker ikke præcis, hvem der var på afdelingen, men der var ikke nogen Person 10. Der var slet ikke en, der hed Person 10 på Særlig Sikret Afdeling. Der var en, som sagde, at han samme dag også var blevet truet af tiltalte. Vidnet var normalt selv på Særlig Sikret Afdeling. Tiltalte kom over i sin nye celle. Han var op-farende. Der havde på et tidspunkt været en magtanvendelse, men den var vidnet ikke selv med i. Vidnet havde fra sine kolleger hørt, at tiltalte under den episode havde truet en af vidnets kolleger med, at tiltalte kendte vedkommendes adresse på Nørrebro eller lignende. Tiltalte var så røget i observationscelle. Lige den dag var hun ikke på Særlig Sikret Afdeling, selvom hun normalt var på den afdeling. Oplysningen om magtanvendelse fik hun på dagen. Hun var på Særlig Sikret Afdeling for at hjælpe til. Hun husker ikke, om der blev tilkaldt en læge til tiltalte, men der blev altid tilbudt en læge på observationscellen.

Truslerne mod vidnet kom, da de befandt sig i observationscellen, inden de førte tiltalte til Særlig Sikret Afdeling. Tiltalte var kommet til observations-cellen fra hospitalsafdelingen, hvor der havde været magtanvendelse mod tiltalte. Hun husker, at tiltalte var meget utilfreds med den episode, der havde været på hospitalsafdelingen. Hun husker ikke, om tiltalte sagde, at han var blevet slået. Tiltalte var meget opfarende, og han blev provokeret af, at hun var der. Hun følte ikke, det var særlig møntet på hende som person."

Fængselsbetjent Vidne 7 har som vidne forklaret om forhold 3,

"at han var enhedsleder i Vestre Fængsel. Det var et langt forløb med tiltalte.

Vidnet fik en henvendelse fra tiltaltes tidligere forsvarer om, hvor tiltalte skulle sidde. Forsvareren ønskede, at tiltalte kom på hospitalsafdelingen. Vidnet var med til at tage imod tiltalte, og de havde mange snakke med hinanden, idet han kendte tiltalte fra tidligere, hvor tiltalte også havde været indsat i Vestre Fængsel. Han og tiltalte havde en god dialog.

Tiltalte var svingende og opfarende, og de havde svært ved at finde ud af, hvor han var sindsræddet. Vidnet kunne tale med tiltalte, og dialogen var fin, men det var samtidig svært at styre tiltalte på grund af hans humørsvingninger. De fulgte tiltalte over på hospitalsafdelingen, hvor tiltalte blev placeret.

Episoden med Forurettede 3 fandt sted på observationsafdelingen, hvor tiltalte var placeret grundet episoden med Forurettede 2, som vidnet ikke havde noget med at gøre.

Vidnet talte med tiltalte flere gange. Forurettede 3 havde vagten på afdelingen med observationsceller, og hun var med inde og tale med tiltalte. Så vidt han husker, talte han og Forurettede 3 med tiltalte flere gange.

Vidne 6 mødte ind og skulle overtage vagten for vidnet. Han, Vidne 6 og

Forurettede 3 var sammen inde og tale med tiltalte i observationscellen. Tiltalte var i perioder stille og rolig, og i andre perioder var han meget opfarende. Forurettede 3 sagde på et tidspunkt til tiltalte, at han skulle være rolig og ikke afbryde hele tiden. Tiltalte svarede hertil noget i stil med, at hun skulle holde sin kæft, ellers han ville brække hendes næse.

Forurettede 3 var ikke provokerende, og hun gjorde ikke noget. Tiltalte sad på sengen, og der var ingen fysisk kontakt mellem dem. Vidnet stillede sig ind foran tiltalte for at skærme Forurettede 3. Tiltalte blev ikke slået under episoden, og vidnet kunne ikke forestille sig, at tiltalte var blevet slået tidligere på da-gen.

Han syntes, at der var en god dialog med tiltalte til at begynde med. Tiltalte var lige kommet ind og var som mange andre opfarende i den situation. Tiltalte var frustreret over anholdelsen, og vidnet gav derfor tiltalte lidt mere plads. Tiltaltes daværende advokat var bekymret for tiltalte.

De kaldte ham ikke voldtægtsforbryder, og tiltalte sagde ikke noget til vidnet om rockere.

Foreholdt sin forklaring, som gengivet i afhøringsrapport af 21. januar 2025, som vidnet ikke har gennemlæst eller underskrevet, bilag W-1-8-0-0, fil 1, side 355, hvoraf fremgår: ” *Afhørte gik sammen med Forurettede 3 og Vidne 6 ind i cellen for at tale med Tiltalte. Tiltalte nævnte mange gange, at hans søn var HA'er og at personalet jo også skulle hjem på et tidspunkt, og han spurgte dem om, hvordan de troede, at hans søn vil reagere, når han hørte, hvordan personalet i fængslet behandlede ham.* ”, forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan til politiet, men i dag husker han ikke, at tiltalte sagde sådan den pågældende dag. Der havde dog været flere episoder, hvor tiltalte havde sagt til forskellige kollegaer, at hans søn var medlem af Hells Angels.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der tidligere samme dag var anvendt magtanvendelse mod tiltalte. Det havde været inden, at tiltalte blev placeret i observationscellen. Han havde ikke oplysninger om, hvilken magtanvendelse det var, eller hvad årsagen havde været.

Da vidnet talte med tiltalte, oplyste tiltalte ikke noget om skader. Vidnet havde en god dialog med tiltalte, men tiltalte var højtråbende, havde store armbevægelser og skiftevis rejste sig og satte sig, og han kunne godt forstå, hvis nogen reagerede på dette.”

Fængselsbetjent Forurettede 2 har som vidne forklaret om forhold 2,

”at han var fængselsbetjent på Vestre Fængsel Hospital. Tiltalte kom ind lige før aftensmad. Tiltalte var meget oppe at køre, han ”kravlede på væggene”, og han var meget skiftende i sin sindsstemning. Det var meget voldsomt.

Vidnet ved ikke, om tiltalte var påvirket.

Til at begynde med mente tiltalte, at cellen var meget beskidt, men de fortalte ham, at der lige var blevet gjort rent, hvorefter tiltalte faldt ned igen. Derefter syntes tiltalte, at sengetøjet var beskidt, men de fortalte ham, det lige var blevet skiftet, hvorefter tiltalte faldt ned igen. Han svingede hele tiden og havde mange spørgsmål. De aftalte med ham, at de ville komme og tale med ham efter maden.

De uddelte mad, og bagefter gik de ind til tiltalte. Tiltalte var meget ophidset over, at han havde fundet et langt hår i maden, men det var ikke noget, vidnet så. Da døren blev åbnet, fløj tiltalte henimod vidnet med knyttet hånd. Vidnet strakte armen frem og sagde, at tiltalte skulle holde afstand. Tiltalte slog hans hånd væk. Det reagerede vidnet på, da han ikke vidste, hvad der ville komme efter. Han tog tiltalte op ad væggen og vendte hans hoved væk, så tiltalte ikke ville kunne nikke ham en skalle, hvorefter tiltalte truede ham med, at han ville hakke ham én.

Derefter lavede de en kontrolleret nedtagning, hvor de lagde tiltalte ned på sengen, og tiltalte faldt til ro. De visiterede tiltalte, og tiltalte kom i observationscelle. Derefter havde vidnet ikke mere med tiltalte at gøre.

Tiltalte var på vidnets afdeling i højst minutter.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at alt var galt ifølge tiltalte, og at det sidste var, at der var fundet et hår i maden. Vidnet nåede ikke at høre andet, fordi tiltalte kom meget aggressivt frem mod vidnet, der strakte en hånd frem for at skabe afstand. Tiltalte slog vidnets hånd væk, hvilket vidnet betragtede som et overfald, da han ikke vidste, hvad der ville komme efter. Vidnet var nødt til at holde tiltalte op ad væggen for ikke at få en skalle.

Han anvendte magtanvendelse i form af at tage tiltalte op ad væggen og holde ham fast. Hans kolleger, Person 4 og Person 13, var kommet til, og de prøvede at få tiltalte til at falde ned. De lagde ham ned på sengen under en kontrolleret nedtagning. De var tre personer. De havde fuldt ud styr på tiltalte, og det hele foregik meget roligt. Der var ingen, der sad på tiltalte eller lignende. Det foregik meget roligt. Tiltalte sagde hurtigt "av", og at det gjorde ondt, men det hele foregik stille og roligt. Tiltalte blev derefter afleveret i observationscellen, hvor han blev visiteret for at sikre, at han ikke havde skarpe genstande eller lignende på sig. Da vidnet havde afleveret tiltalte, gik han tilbage til sin egen afdeling.

Han husker ikke, at tiltalte sagde, han havde skader. Han så ikke, at der blev tilkaldt en sygeplejerske, men der blev altid tilkaldt en sygeplejerske. Han husker ikke, at tiltalte sagde, han havde skader. Han havde ikke hørt noget om, at tiltalte skulle have fået en sprøjte."

Tiltalte er tidligere straffet ved

- dom af 22. oktober 2013 i medfør af straffelovens § 164, stk. 1, og §§ 244, 245, stk. 1, 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 247, stk. 1, bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5, idømt fængsel i 2 år,
- ankesdom af 9. marts 2018 i medfør af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3, samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, idømt fængsel i 2 år og 8 måneder, samt en betinget udvisning mod en prøvetid på 2 år,
- dom af 23. november 2018 i medfør af straffelovens § 266, jf. straffelovens § 89, ingen tillægsstraf idømt,
- dom af 6. december 2019 i medfør af straffelovens § 124, stk. 5, 1. pkt., og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1 liste A, nr. 1, alt jf. straffelovens § 89, idømt fængsel i 24 dage, samt tildelt en advarsel om udvisning,
- dom af 11. februar 2022 i medfør af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, jf. straffelovens § 89, idømt fængsel i 7 dage, samt tildelt en advarsel om udvisning,
- dom af 31. januar 2024 i medfør af straffelovens § 119, stk. 1, idømt betinget fængsel i 60 dage mod en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Af udtalelse af 16. november 2025 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte blev født i Danmark den 25. juni 1974. Idet hans forældre allerede var fast bosiddende i Danmark på dette tidspunkt, var Tiltalte efter dagældende praksis fritaget for kravet om opholdstilladelse ind-til sit fyldte 18. år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Denne tilladelse er senest den 10. september 1992 meddelt tidsubegrænset. Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 25. juni 1974, hvor pågældende blev tilmeldt det Centrale Personregister (CPR), jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetagtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 3, og § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 3 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 119, stk. 1, § 216, § 245 eller § 261, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 3. november 2025.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at:

- Han er født og opvokset i Danmark.
- Han har gennemført folkeskolens afgangseksamen og har gået på struktør/brolægger-uddannelsen, som han ikke har færdiggjort. Han har
- danske venner.
- Han taler og skriver flydende dansk.
- Han hverken taler eller skriver makedonsk.
- Han har tidligere arbejdet som grønthandler.
- Han fik førtidspension, da han var cirka 35 år.
- Han har tidligere brækket ryggen 3 steder og lider af ADHD, OCD og PTSD.
- Han har sine forældre, 2 søskende, fætre og kusiner, mostre og onkel samt 4 børn og 3 børnebørn i Danmark.
- Børnene er danske statsborgere og bor i Danmark.
- Han deler ikke bopæl med sine børn.
- Han var i Nordmakedonien i 3 uger i 2024 og har ellers ikke været der i cirka 20 år.
- Han har en onkel og fætter, der bor i Nordmakedonien, men har ingen relationer til Nordmakedonien.
- Han har Nordmakedonsk pas.

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at det fremgår af CPR, at Tiltalte er ugift og har 4 børn på henholdsvis 31 år, 29 år, 20 år og 16 år, der er danske statsborgere. Det fremgår endvidere af CPR, at pågældende ikke de-ler adresse med nogen af sine børn.

Udlændingestyrelsen skal gøre opmærksom på, at Tiltalte har et barn, der er mindreårig dansk statsborger på 16 år.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at et tredjefamilie-medlem kan have en afledt opholdsret, som følge af et mindreårigt unionsborgerbarns ret til ophold i EU, jf. artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

...

Udlændingestyrelsen skal endvidere gøre opmærksom på, at Tiltalte har et mindreårigt barn her i landet, der ikke bor hos ham.

Udlændingestyrelsen skal i denne forbindelse bemærke, at det kan være et indgreb i familielivet efter den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise den tiltalte til at udøve familielivet i et tredjeland, såfremt han har et barn der ikke bor hos vedkommende, hvis Tiltalte har fast og regelmæssigt samvær med barnet, idet Danmark i så fald vil være nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb

i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at der ved indgreb i udlændingens ret til privat- eller familieliv skal foretages en proportionalitetsafvejning. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om udvisning må anses for værende særligt påkrævet på grund af de i udlændingelovens § 24 a opregnede hensyn.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

... ”

Af Retpsykiatrisk erklæring af 23. maj 2025 fremgår blandt andet:

“...

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg, ligesom han ikke kan antages at ha-ve været sindssyg i perioden for de påsigtede forhold, hvor han havde et misbrug af hash og kokain. Der er ikke mistanke om, at en såkaldt abnorm rustilstand skulle have foreligget. Observanden er lavt normalt begavet og lider ikke af epilepsi.

Observanden voksede op i København hos sine forældre, der stammer fra det tidligere Jugoslavien, og opvæksten beskrives med vold og omsorgssvigt fra især faren, der dengang havde alkoholmisbrug. Observanden gennemførte almindelig skolegang, der afsluttedes med 9. klasse afgangseksamen med godt karaktergennemsnit, men han gennemførte efterfølgende hverken handelsskolen eller læreplads som struktør. I stedet kom han ud i et liv præget af kriminalitet og misbrug, og som 36-årig fik han tilkendt førtidspension pga. fysiske og psykiske problemer. Han har været i to længerevarende samlivsforhold, hvorfra han har sine fire børn. Han har kun kontakt til de to sønner, og hans netværk i øvrigt består af nærmeste familie, herunder forældre, og venner, der oplyses at være uden kriminalitet. Trods fysiske lidelser klarer han selv de huslige gøremål, og det fremgår at støtte har været iværksat, men man følte sig utryg og truet i hjemmet.

Observanden har tidligere været i kontakt med det psykiatriske behandlersystem, uden at han er fundet vedvarende sindssyg. Han blev i sommeren 2024 tilknyttet psykiatrisk ambulatorium, hvor man fandt ham lidende af ADHD og iværksatte behandling med præparatet Methylphenidat med angiveligt god effekt. Ikke desto mindre har observanden haft et vedvarende misbrug af hash og recidiverede i løbet af efteråret 2024 med misbrug af kokain. Observanden forklarer i den sammenhæng, at han som følge af sit misbrug

blev kortvarigt paranoid og oplevede intermitterende hallucinatoriske oplevelser, som siden er forsvundet. Kort tid efter anholdelsen i forbindelse med den verserende sag blev han indlagt på psykiatrisk afdeling i en svær affekt-tilstand, men der blev ikke fundet tegn på en underliggende psykotisk lidelse eller anden alvorligere psykopatologi. Han blev efterfølgende overflyttet til kriminalforsorgen, hvor man ligeledes ikke har fundet tegn på sindssygdom. Ved herværende undersøgelse findes observanden lavt normalt begavet og ikke sindssyg. Han fremtræder umoden, socialt uformuende og præget af ansvarsfralæggelse, udadprojektion og en lav frustrationstærskel. Han er affektlabil, ivrigt talende og til tider svær at afbryde. Den psykologiske undersøgelse viser dertil, at observanden har en egentlig psykopatisk personlighedsstruktur med betydelige interpersonelle problemer, svære affektive deficit samt en livslang udtalt dyssocial livsstil, herunder kriminalitet og misbrugsadfærd. Endelig ses der ud fra en samlet vurdering, og under forudsætning af at observanden dømmes for det påsigtede, at være en høj risi-ko for recidiv til seksualkriminalitet. Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf.

Der må ud fra observandens personlighedsmæssige egenart antages at bestå en såvel væsentlig som nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelsen af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Af Retslægerådets udtalelse af 3. juli 2025 fremgår:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af de fremsendte akter med retspsykiatrisk erklæring af 23. maj 2025 ved ledende Overlæge, Retspsykiatrisk Klinik, Justitsministeriet, udtale, at Tiltalte ikke er sindssyg og heller ikke var det på tidspunkterne for det påsigtede. Han var påvirket af forskellige rusmidler, men der er ikke mistanke om en patologisk rustilstand. Han er normalt begavet og er ikke fundet lidende af epilepsi eller anden organisk hjernelidelse.

Tiltalte voksede op i København hos sine forældre, der stammer fra Eksjugoslavien. Opvæksten beskrives med vold og omsorgssvigt fra især faren, der dengang havde et alkoholmisbrug. Han gennemførte almindelig skolegang, der afsluttedes med niende klasses afgangseksamen med et godt karaktergennemsnit, men han gennemførte herefter ingen videreuddannelse.

I stedet kom han ud i et liv præget af kriminalitet og misbrug, og som 36-årig fik han tilkendt førtidspension på grund af fysiske og psykiske problemer. Han har været i to længerevarende samlivsforhold, hvorfra han har fire børn. Han har kun kontakt til de to sønner.

Tiltalte har tidligere været i kontakt med det psykiatriske behandlingssystem, uden at han er fundet vedvarende sindssyg. Han blev i sommeren 2024 tilknyttet psykiatrisk ambulatorium, hvor man fandt ham lidende af ADHD og iværksatte behandling med præparatet Methylphenidat med angiveligt god effekt. Alligevel har han haft et vedvarende misbrug af hash og i perioder også af kokain. Han forklarer i den sammenhæng, at han som følge af misbruget blev kortvarigt paranoid og oplevede intermitterende hallucinationer, som siden er forsvundet. Kort tid efter anholdelsen i forbindelse med den verserende sag blev han indlagt på psykiatrisk afdeling i en svær affekttilstand, men der blev ikke fundet tegn til underliggende psykotisk lidelse.

Ved den aktuelle mentalobservation findes Tiltalte lavt normalt begavet og ikke sindssyg. Han fremtræder umoden, socialt uformående og præget af ansvarsfralæggelse (udadprojektion), og en lav frustrationstærkel. Han er affektilabil, ivrigt talende og svær at afbryde. Ved den psykologiske undersøgelse vurderes dertil, at han har en egentlig psykopatisk personlighedsstruktur med betydelige interpersonelle problemer samt en livslang udtalt dyssocial livsstil, herunder med personfarlig kriminalitet og misbrugsadfærd. Endelig skønnes der ud fra en samlet vurdering, og under forudsætning af, at Tiltalte findes skyldig i det aktuelt påsigtede, at være en høj risiko for recidiv til seksualkriminalitet.

Retslægerådet finder herefter, at Tiltalte er omfattet af straffelovens § 69, men rådet kan ikke, såfremt han findes skyldig i det påsigtede, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig for at forebygge yderligere lovovertrædelser, end straf.

Retslægerådet vurderer, at der ud fra Tiltaltes personlighedsmæssige egenart sammen med det tidligere pådømte og aktuelt påsigtede må antages at bestå en såvel væsentlig som nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelsen af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare.
... "

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hans nærmeste familie er hans forældre og to brødre, som alle har dansk statsborgerskab. Han har haft to længerevarende forhold. I det første forhold fik han to sønner, der er født i 1996 og 1999, og han boede sammen med deres mor i 6 år. I det andet forhold, der varede i 19 år, fik han to døtre, og hans yngste datter er 16 år. Han har desuden tre børnebørn, som er børn af hans ældste søn. De er alle danske statsborgere. Hele hans familie er dansk.

Han har ikke selv dansk statsborgerskab, da han aldrig fik søgt om dansk statsborgerskab. Han ville automatisk have fået dansk statsborgerskab, hvis

han havde søgt om det, da han var mellem 18 og 21 år.

Han har ofte kontakt med sin familie, og han har så meget kontakt som muligt med sine børn og børnebørn.

Han kender ingen i Nordmakedonien. Hans mor har en bror og nevø i Nordmakedonien, men han kender dem ikke.

Han har altid følt sig som dansker. Han er født og opvokset i Danmark, hvor han har gået i børnehave og skole. Han var efter skolen i lære som struktør i 4 år, men han færdiggjorde ikke uddannelsen, fordi han ikke havde mulighed for at deltage i de sidste eksamener. Han var på daværende tidspunkt medlem af en fagforening.

Han er førtidspensionist. Han har været involveret i en færdselsulykke og har brækket ryggen tre steder. Han har fået tre diskusprolaps som følge af bruddene i ryggen. Han får stærk smertestillende medicin, og han er blevet tilkendt førtidspension på grund af rygproblemerne.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 9. december 2024.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Kendelse:

Alle dommere og nævninger udtaler:

Forhold 1:

Retten kan på baggrund af personundersøgelsen lægge til grund, at Forurettede 1 fredag den 15. november 2024 ca. kl. 22 indfandt sig på Rigshospitalet, hvor der blev konstateret omfattende skader i hendes ansigt og skader i varierende grad på hendes ben, arme, bryst og hals samt en hudafskrabning i vaginalindgangen. Ved undersøgelsen blev skaderne fundet forenelige med den vold, som hun oplyste, hun havde været udsat for, og med at hun var blevet voldtaget.

Forurettede 1 har under sin forklaring i retten detaljeret beskrevet forløbet, og hendes forklaring er understøttet af forklaringerne afgivet af vidnerne Vidne 3, Vidne 1 og Vidne 2 samt af fundet af en hammer og en kniv, indsvøbt i et håndklæde, i et skab i tiltaltes lejlighed og en syl i tiltaltes nøglebundt, da han blev anholdt, hvor han ligeledes var i besiddelse af Forurettede 1's mobiltelefon. På den baggrund og sammenholdt med, at Forurettede 1 under sin forklaring var tydelig om både, hvad hun huskede, og hvad hun ikke huskede, finder retten, at hendes forklaring fremstod sikker og troværdig.

Forklaringerne fra vidnerne Vidne 4 og Vidne 5, der fremstod usikre i forhold til tidspunkterne for deres observationer, og hvad de havde observeret, afsvækker ikke troværdigheden af de øv-rige afgivne vidneforklaringer og tillægges derfor ikke betydning for bevisresultatet. Retten finder endvidere, at tiltaltes forklaring er ufore-nelig med de objektive fund, og at den i øvrigt på centrale punkter fremstod helt usandsynlig, hvorfor den i det væsentligste tilsidesættes.

Herefter kan retten lægge til grund, at Forurettede 1 og Tiltalte fik kontakt gennem Tinder, og at de kort efter begyndte at date. Forurettede 1 var umiddelbart op til den periode, der er rejst tiltale for, til koncert med nogle veninder, og hun tog derfra hjem til tiltalte, hvor hun overnattede. Næste dag vågnede hun og tiltalte hen ad eftermiddagen, hvorefter de gik på cafe og senere på restaurant. Da tiltalte skulle betale på restauranten, havde han mistet sit betalingskort, hvilket han blev meget oprevet over. Tiltalte overtalte Forurettede 1 til at tage med ham hjem for at hjælpe ham i forhold til, at hans kort var væk.

Tilbage i tiltaltes lejlighed afbrød tiltalte flere gange Forurettede 1's forsøg på at bestille en taxa til at køre hende hjem, og han tog til sidst hendes telefon. I forbindelse med at Forurettede 1 kaldte til-talte et forkert navn, beskyldte tiltalte Forurettede 1 for utroskab, kaldte hende ”luder” og lignende og begyndte at udsætte hende for omfattende vold i form af knytnæveslag mod ansigtet med en styrke, så det i et tilfælde sortnede for hendes øjne samtidig med, at han udtalte blandt andet, at han ville brække hendes næse. Han slog hende mindst 10 gange med skæftet af en hammer på hendes skinneben, hendes hofte og hendes arme, ligesom han truede Forurettede 1 med hamme-ren og en kniv samt med at dræbe hendes børn og børnebørn. Tiltalte formåede med volden at få Forurettede 1 til at udlevere koden til sin telefon, som han fortsatte med at holde tæt ved sig, ligesom han kontrollerede de beskeder, hun fik, og hvad hun svarede.

Forurettede 1 fik kraftige mærker og hævelser efter volden, og da volden foreløbigt ophørte, bad hun igen om at få lov at tage hjem. Tiltalte ville imidlertid ikke lade hende gå, før mærkerne var forsvun-det, og tiltalte omtalte i den forbindelse sine ”brødre” i Hells Angels, sagde at lejligheden var overvåget og fremviste billeder af en kvinde, som han havde brækket næsen på.

Den følgende dag fortsatte tiltalte med at kalde Forurettede 1 skældsord, ligesom han fortsatte voldsudøvelsen og truslerne. Han pressede endvidere sine fingre ind i hendes øjne, så hun følte, at hendes øjne ville springe ud af hovedet på hende, blokerede for Forurettede 1's luftveje ved at dække for hendes mund og næse, nikkede hende

en skalle samt tog i et tilfælde halsgreb på hende og løsnede først grebet, da hun blev slap i kroppen, fordi hun var ved at besvime. Tiltalte truede yderligere med, at han ville få nogen til at voldtage Forurettede 1's datter, og at han ville slå Forurettede 1 ihjel, partere hende og putte hende i nogle poser, han havde i et depot i lejligheden, ligesom han tog en syl fra sit nøglebundt, som han stak ud efter hende, samtidig med at han udtalte, at han vidste, hvordan han skulle bruge den.

Efter bevisførelsen kan det ikke lægges til grund, at tiltalte i de efterfølgende dage udøvede yderligere vold mod Forurettede 1, men han fortsatte gennem hele forløbet truslerne, herunder med en anden kniv, og med omtalen af sine ”brødre” i Hells Angels mv., indtil Forurettede 1 flygtede fra lejligheden den 15. november 2024 kl. ca. 9.30.

Tiltalte var i hele perioden, hvor Forurettede 1 befandt sig i lejligheden mod sin vilje, konstant opmærksom på hendes bevægelser og hendes adfærd, og han sørgede for, at hun hele tiden var inden for hans syns- og rækkevidde. Tiltalte tog endvidere forskellige piller, røg hash og tog andre ukendte narkotiske stoffer, ligesom hans sindsstemning var svingende, og hans humør kunne ændre sig pludseligt.

Aftenen før den sidste dag kom tiltalte ind i soveværelset og sagde til Forurettede 1, at de skulle have sex. Han havde herefter vaginalt samleje med hende, indtil han fik udløsning. Retten kan herom endvidere lægge til grund, at Forurettede 1 forholdt sig helt passiv både før og under samlejet, herunder at det var tiltalte, der tog hendes tøj af, at hun lå stille ”som en dukke”, og at hun ikke kyssede igen. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at Forurettede 1 forholdt sig passiv og undlod at gøre modstand før og under samlejet på grund af den underliggende trussel om vold og fortsat frihedsberøvelse.

Om morgenen den sidste dag, den 15. november 2024, flygtede Forurettede 1 fra lejligheden uden sin taske og mobiltelefon, da hun observerede, at tiltalte ikke reagerede på, at hun stod op. Hun løb hen til en tankstation, hvor hun søgte tilflugt i en fremmed kvindes bil. Kvinden kørte Forurettede 1 til hendes bopæl, hvor Forurettede 1 opsøgte ejendomsfunktionæren i den boligforening, hun boede i, for at få skiftet låsen til lejligheden og lavet nye nøgler. Hun fik efterfølgende kontakt først med sin datter og senere sin veninde Vidne 1. Vidne 1 foretog anmeldelse til politiet samme aften, og Forurettede 1 blev herefter blandt andet undersøgt på Rigs-hospitalet som indledningsvist beskrevet.

Vedrørende straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og straffelovens § 266.

På denne baggrund, og idet tiltalte ved dom af 31. januar 2024 er dømt

for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved vold, finder retten tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med hensyn til den vold, han har udøvet mod Forurettede 1 i form af gentagne slag mod hendes ansigt, tildeling af en skalle, slag med skæftet af en hammer mod ben, hofte og arme, ved at have presset sine fingre ind i hendes øjne, blokeret hendes luftveje ved at dække for næse og mund samt ved at tage halsgreb på hende. Tiltalte findes endvidere skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 ved at have truet med en syl, knive og en hammer, med at han ville dræbe Forurettede 1, med at han ville brække hendes næse, med at han ville slå hendes familie ihjel og med, at han ville få nogen til at voldtage Forurettede 1's datter, samt med at han ville slå Forurettede 1 ihjel, hvis hun forlod lejligheden.

Efter bevisførelsen er der ikke grundlag for at domfælde for slag med en mobiltelefon og for at have tvunget Forurettede 1 til at indtage sløvende piller, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, eller for trusler, jf. straffelovens § 266, ved at have truet med at brække Forurettede 1 ribben og flække hendes fingre med en hammer, hvorfor tiltalte frifindes herfor.

Vedrørende straffelovens § 261, stk. 2, jf. stk. 1.

Retten finder det bevist, at tiltalte gennem voldsudøvelsen og truslerne holdt Forurettede 1 frihedsberøvet i lejligheden. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at tiltalte udtalte, at Forurettede 1 ikke måtte forlade lejligheden, og at det var på grund af frykten for konsekvenserne, at hun blev i lejligheden og ikke forsøgte at undløbe på et tidligere tidspunkt. Retten finder af de samme grunde - og idet tiltalte kontrollerede Forurettede 1's mobiltelefon samt konstant var opmærksom på hendes bevægelser og hendes adfærd og sørgede for, at hun hele tiden var inden for hans syns- og rækkevidde - at tiltalte vidste dette, og at dette var hans hensigt.

Retten finder, at det efter Forurettede 1's beskrivelse af dagenes forløb sammenholdt med, at hun ikke kan anses frihedsberøvet den før-ste nat, hun sov hos tiltalte efter koncerten, og at hun blev undersøgt på Rigshospitalet den 15. november 2024, må lægges til grund, at hun var frihedsberøvet fra den 11. november 2024 om aftenen til den 15. november 2024 ca. kl. 9.30. Tiltalte er derfor i dette omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, jf. stk. 1.

Vedrørende straffelovens § 216, stk. 1

Retten har efter bevisresultatet lagt til grund, at tiltalte forud for, at han ville have samleje med Forurettede 1, gennem flere dage havde frihedsberøvet hende og udsat hende for grov vold og trusler, herunder med knive, ligesom han havde kaldt hende "luder" og lignende. Det er endvidere lagt til grund, at Forurettede 1 forholdt sig passiv og

undlod at gøre modstand før og under samlejet på grund af den underliggende trussel om vold og fortsat frihedsberøvelse. Forurettede 1 ville således ikke have samleje med tiltalte og har ikke samtykket heri.

Herefter og da det under de foreliggende omstændigheder er ubetænkeligt at afvise, at tiltalte skulle have haft grund til at have en anden opfattelse af situationen, finder retten det bevist, at tiltalte vidste, at Forurettede 1 undlod at gøre modstand på grund af den underliggende trussel om vold og fortsat frihedsberøvelse, og at hun således ikke samtykkede, da tiltalte gennemførte samlejet. Tiltalte er derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, idet det dog bemærkes, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at voldtægten fandt sted den 14. november 2024 og ikke den 13. november 2024, som anført i tiltalen.

Efter bevisførelsen er der ikke det til domfældelse fornødne grundlag for at dømme tiltalte for voldtægt ved anden seksuel omgang end samleje i form af oralt samleje, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225.

Forhold 2 og 3

Tiltalte har forklaret, at han har udtalt sig som angivet i tiltalen, og at formålet hermed var at true fængselsbetjentene Forurettede 2 og Forurettede 3. Tiltaltes forklaring om, at han blev udsat for vold af blandt andet fængselsbetjent "Person 10", er ikke understøttet af andre vidneforklaringer eller andre oplysninger i sagen i øvrigt, og den tilsidesættes derfor.

Tiltalte er herefter skyldig i forhold 2 og 3 i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Derfor bestemmes:

Tiltalte er skyldig i forhold 1 i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 2, jf. stk. 1, og § 266, stk. 1, og i forhold 2 og 3 i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1."

Sanktionsspørgsmålet

Forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1.

Efter bestemmelsen i straffelovens § 70, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for at idømme forvaring blandt andet, at det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om den tiltaltes person, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder nærliggende fare for andres liv, le-

geme, helbred eller frihed.

Retslægerådet har i udtalelse af 3. juli 2023 om tiltalte vurderet, at der må antages at bestå en såvel væsentlig som nærliggende fare for andres liv, legerme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelsen af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Efter de oplysninger, som er forelagt for retten, for så vidt angår de kriminalitets typer, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, er tiltalte forud for gerningstidspunktet i sagens forhold 1 dømt for en alvorlig voldsforbrydelse og et røveri af særligt grov beskaffenhed i 2013, for et trusselsforhold i 2018 og for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, med hensyn til en trussel af den i § 266 nævnte karakter i 2024.

Herudover er tiltalte tidligere dømt ved dom fra 2018, der omhandler besiddelse af en revolver og 6 stk. skarpe patroner uden tilladelse under særligt skærpende omstændigheder og at have været i besiddelse af kokain til eget forbrug, en dom fra 2019, der omhandler besiddelse af hash til eget forbrug og en mobiltelefon i Jyderup Statsfængsel, en dom fra 2022, der omhandler besiddelse af en kniv på offentligt tilgængeligt sted uden anerkendelsesværdigt formål samt en dom fra 2024, der omhandler en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have tildelt en politibetjent et slag med knyttet hånd på armen.

Retten finder på baggrund af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, at betingelserne for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, ikke er opfyldt.

Retten har ved vurderingen heraf navnlig lagt vægt på bevisresultatet i skyldkendelsen med hensyn til de forhold af alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art og frihedsberøvelse, som tiltalte er fundet skyldig i, sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes person, herunder i relation til tiltaltes forstraffe for de kriminalitetstyper, der er nævnt i straffelovens § 70, stk. 1.

Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltaltes recidivrisiko til de kriminalitetstyper, som straffelovens § 70, stk. 1, omhandler, ikke nærmere er omtalt i de lægelige vurderinger i sagen.

Forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2.

Forvaring efter bestemmelsen i straffelovens § 70, stk. 2, kan ske, hvis en tiltalt findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå, jf. straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, og de øvrige betingelser i § 70, stk. 2, er opfyldt.

Efter straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2, er det således tillige en betingelse, at

det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

Retslægerådet har i udtalelsen af 3. juli 2025 vurderet, at der ud fra en samlet vurdering og under forudsætning af, at tiltalte findes skyldig i det aktuelt påsigtede, skønnes at være en høj risiko for recidiv til seksualkriminalitet og som tidligere nævnt, at der må antages at bestå en såvel væsentlig som nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred og frihed, hvorfor anvendelsen af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Retten kan lægge til grund, at tiltalte ikke er tidligere dømt for voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse.

Højesteret har i afgørelserne gengivet i U 2017.2558 og U 2017.2531 fastslået, at bestemmelsen må forstås sådan, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

Tiltalte, der er 51 år, er som nævnt ikke tidligere dømt for voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller forsøg herpå, og ved vurderingen af grovheden af det aktuelt pådømte forhold må der lægges vægt på, at tiltalte og Forurettede 1, forud for, at hun blev frihedsberøvet og voldtaget i tiltaltes lejlighed, havde en relation.

På baggrund af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, herunder grovheden af det aktuelt begåede forhold sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes person i øvrigt, finder retten, at der oplysningerne ikke i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse for så vidt angår seksualforbrydelser, som gør forvaring påkrævet, hvorfor betingelserne for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2, ikke er opfyldt.

Fastsættelse af frihedsstraf

Der er afgivet 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år og 7 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år 6 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, hvorfor straffen fastsættes til fængsel i 4 år 6 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 1, § 216, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 2, jf. stk. 1, og § 266, stk. 1, alt jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 21. januar 2024, jf. straffelovens § 61, stk. 2, 1. pkt.

Både mindretallet og flertallet har ved straffastsættelsen lagt vægt på navnlig forhold 1, og at frihedsberøvelsen af Forurettede 1 strakte sig over mere end 3 døgn og på omfanget og karakteren af den vold og de trusler, tiltalte udsatte Forurettede 1 for, samt at Forurettede 1 under frihedsberøvelsen blev voldtaget. Der er endvidere lagt vægt på karakteren af forhold 2 og 3, og at tiltalte ikke tidligere er straffet for frihedsberøvelse eller vold-tægt, men tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, med vold og for trusler af den i § 266 nævnte art.

Udvisning

Tiltalte er i denne sag blevet idømt fængsel i 4 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 216, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 2, jf. stk. 1, og § 266, stk. 1. Tiltalte er født og opvokset i Danmark, men er statsborger i Nordmakedonien, og det kan efter udtalelsen fra Udlændingestyrelsen af 16. november 2025 lægges til grund, at tiltalte senest den 10. september 1992 fik meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 1, 2, 3 og 6, jf. § 32, stk. 4, nr. 7, (nugældende § 22, stk. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 7), at tiltalte skal udvises med ubetinget indrejseforbud for bestandigt, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Tiltalte er i dag 51 år. Tiltalte har hverken ægtefælle eller samlever, men tiltalte har fire børn, der alle er danske statsborgere og bor i Danmark. Et af børnene er 16 år og således mindreårigt.

Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning med sikkerhed vil være i strid med dels Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) art. 20, idet tiltalte efter denne bestemmelse kan have en afledt opholdsret som følge af, at hans mindreårige barn, der er unionsborger, har ret til ophold i EU, dels Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

TEUF art. 20 er til hinder for en lovgivning i et medlemsland, hvorefter en tredjelandstatsborger, der er dømt for et strafbart forhold, skal udvises fra denne medlemsstats område til et tredjeland i tilfælde, hvor den pågældende har et mindreårigt barn, der er statsborger i medlemsstaten, hvis udvisningen indebærer, at barnet reelt bliver nødsaget til at forlade unionens område og dermed fratages den effektive nydelse af kerneindholdet af sine rettigheder som unionsborger. EU-Domstolen fastslog i dommen C-133/15, Chavez-Vilchez, at det derfor i de konkrete sager skal afgøres, hvilken forælder der tager sig af barnet, og om der består et kvalificeret afhængighedsforhold mellem barnet og den forælder, der er tredjelandstatsborger, således at forælderen kan betegnes som den primære omsorgsperson i barnets liv.

Der skal ved vurderingen heraf tages hensyn til barnets tarv og samtlige omstændigheder i sagen, herunder navnlig barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til den pågældende forælder og den risiko, som adskillelsen fra forælderen indebærer for barnets ligevægt, jf. præmis 66-67 i EU-Domstolens dom af 5. maj 2022 i de forenede sager C-451/19 og C-532/19 (Subdelegación).

Tiltalte bor ikke sammen med sit mindreårige barn på 16 år, og han har efter det oplyste ingen kontakt med barnet.

Uanset den familiemæssige relation mellem tiltalte og barnet, finder retten under hensyn til de foreliggende oplysninger om barnets alder, og da der ikke foreligger oplysninger om en særlig følelsesmæssig tilknytning til tiltalte og den risiko, som adskillelsen fra tiltalte indebærer for barnets ligevægt, at der ikke består et sådant kvalificeret afhængighedsforhold, at barnet reelt vil være nødsaget til at forlade unionens område, hvis tiltalte udvises.

Udvisning af tiltalte vil derfor ikke være i strid med TEUF artikel 20.

Henset til at tiltalte har fire børn, der er danske statsborgere, at tiltaltes forældre ligeledes er danske statsborgere, og at tiltalte har levet hele sit liv i Danmark, vil en udvisning endvidere være et indgreb i tiltaltes privatliv og familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i art. 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter art. 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket beror på en proportionalitets-vurdering, der skal foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering. I proportionalitetsvurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som tiltalte har begået, samt varigheden af hans ophold her i landet og styrken af de familie-mæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark, jf. udlændingelovens § 24 a.

På baggrund af sagens oplysninger, herunder tiltaltes egen forklaring, må det lægges til grund, at tiltalte, der er født og opvokset i Danmark, taler, skriver og læser dansk flydende, og at han hverken taler eller skriver makedonsk. Tiltalte har gennemført folkeskolens afgangseksamen, men har ikke efterfølgende færdiggjort en uddannelse. Tiltalte har tidligere arbejdet som grønt-handler, men blev tilkendt førtidspension, da han var ca. 35 år grundet de fysiske følger af en trafikulykke, og han har ikke siden haft en tilknytning til arbejdsmarkedet. Tiltaltes forældre, to søskende, fætre, kusiner, mostre, en onkel, hans fire børn og tre børnebørn bor alle i Danmark, og tiltalte har danske venner. Tiltalte har en fætter og en onkel, der bor i Nordmakedonien, og i 2024 var tiltalte på ferie i landet i 3 uger. Efter det oplyste har tiltalte ikke i øvrigt været i Nordmakedonien i de sidste 20 år, og han har ingen relationer i landet ud over sin onkel og fætter.

Efter en samlet afvejning finder retten, at tiltaltes bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Nordmakedonien.

Før de aktuelle forhold blev begået, er tiltalte en gang tidligere blevet betinget udvist i 2018 for uden tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en revolver isat 6 stk. skarpe 9 mm patroner og at have været i besiddelse af kokain til eget forbrug. Tiltalte er to gange tidligere i medfør af udlændingelovens § 24 b tildelt advarsler dels i 2019 for besiddelse af hash til eget forbrug og en mobiltelefon i Jyderup Stats-fængsel, dels i 2022 for besiddelse af en kniv på offentligt tilgængeligt sted uden anerkendelsesværdigt formål. Tiltalte er endvidere i 2024 straffet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet to politibetjente og tildelt den ene af dem et slag på armen, hvorved han blev idømt en betinget fængselsstraf.

Tiltalte er nu fundet skyldig i voldtægt, grov vold i gentagelsestilfælde, langvarig frihedsberøvelse og trusler, og tiltalte er blevet straffet med fængsel i 4 år og 6 måneder. Efter karakteren af den alvorlige kriminelle adfærd finder retten sammenholdt med oplysningerne i mentalerklæringen, at der er risiko for, at tiltalte også fremover vil begå alvorlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder retten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for at udvise tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der som følge af hans stærke tilknytning til Danmark og langt mindre tilknytning til Nordmakedonien taler imod udvisning. Meget tungtvejende grunde taler således for, at han skal udvises.

Varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i privatlivet og familielivet. Efter udlændingelovens § 32 stk. 4, nr. 7, meddeles en udlænding, der idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed og udvises efter § 22, indrejseforbud for bestandig. Der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed, hvis udlændingen udvises efter § 22, og et indrejseforbud fastsat efter stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 32, stk. 5, nr. 1.

Retten finder efter en samlet vurdering, at ubetinget udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, således at dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Af de anførte grunde stemte et mindretal på 3 stemmer for at fastsætte indrejseforbuddet til 6 år.

Et flertal på 9 stemmer stemte af de samme grunde for at fastsætte indrejseforbuddet til 9 år.

Efter stemmeflertallet fastsættes indrejseforbuddet derfor til 9 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere tager påstanden om godtgørelse for tort til følge som nedenfor bestemt, idet der er fundet grundlag for at tilkende Forurettede 1 godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, og 2. Der er herved lagt vægt på karakteren og omfanget af voldtægten og frihedsberøvelsen i sagens forhold 1. Kravet forrentes med procesrente fra den 27. december 2025, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

De juridiske dommere tager endvidere påstanden om erstatning for udgifter til psykolog til følge som nedenfor bestemt, idet der er fremlagt dokumentation herfor. Erstatningskravet forrentes med procesrente fra den 27. november 2025.

Påstanden om erstatning for svie og smerte tages efter de foreliggende oplysninger ikke under påkendelse, men udskydes til behandling ved erstatningsnævnet eller ved civilt søgsmål, herunder idet der ikke foreligger nærmere oplysninger om sygemelding, ansættelsesforhold og forudbestående lidelser.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med en fællesstraf af fængsel i 4 år 6 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 9 år.

Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 160.100 kr. til Forurettede 1. 150.000 kr. forrentes med procesrente fra den 27. december 2025, og 10.100 kr. forrentes med procesrente fra den 27. november 2025.

Dommer

